

9054

BEN SIRA, ALPHABET OF

אלפא ביתא דבן ס'רא.

SEFER BEN SIRA. MASA GE
HIZAYON.

ספר בן ס'רא. משא ג'יא חז'יון.

YEMEN: [16--]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

מִדְרָשׁ
בְּסוּדָּה

ספר משנה ויהי חזון
מִדְרָשׁ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

לבד ומצא סם רשעים משבט אפרים וראה את גולם
ועוצאים שג לבטלה לפי שכל שבט אפרים באותו הדור
רשעים היו שכן כהוב בו העם הדע בעיני יי וכיון
שראה אותם התחיל להוכיחם מיד קמו עליו ואמרו
מפני מה הוכחתנו חי ידך באר שבע שאלה תזנוחמן
עד שתעם כמונו אמר להם הניחו לי ואשבע לכם שלא
אגלה דבר זה לעולם אל הלא צדקיהו ראה לנבוכדנצר
אוכל ארנבת חיה ונשבע לו בגודל הסם שלא יגלה עליו
ביטל שבועתו וכן תעשה גם אתה ועמה הם תעשה
במונו הדי טוב ואם לאו נעשה בך תעשה סדום כסם
שעשו אבותינו בעש ואם בעש היו עושין כך לנו כך
גאלכו מדי עשה בן מרוב פחד והוראה מהם וכיון שראו
גסם התחיל לתלל יומנו שנ' חרור היום אשר יולדתו בן
יצא ונתענה על דבר זה רמז תעניות כנגד כל איברי
אבאים ושעורה היתה טיפה של אהו צדיק עדי
אבאת בהו של אהו צדיק לבד ונכנסה בקובתה
ולב' חדשים ילדה בן בשינים ובדיבור וכיון שילדה
היתה מתביישת ועבני אדם אומרים וזנות ילדה
ופתה פי הנער ואמר לאמו על מה את מתביישת
ועבני אדם כי בן סורא אני אל סורא זה מיהו אל
ירמיהו ולמה נקרא סורא שהוא אר ומלך וכשתחשבו
סורא וירמיהו בגי' שוין אמרה לו בני אדם כן היה לך
לומר בן ירמיהו אני אל וכן הייתי רל אל אגמתי
הדבר לומר ירמיהו בא על בתו אל בני והא כתיב
מה שהיה הוא שהיה ומי ראה בת יולדת ומאביה אל
אמי אין כל חדש תחת השמש וזה לוט צדיק גמור חף
אבי צדיק גמור ללוט נעשה באונס חף לאבי נעש' אונס

אל תמה אני ממך ואיך תדע דברים הללו אל אל
 התנהיגי ממני שאין כל חרש תחת השמש והרי ירמיהו
 אבי כך עשה בשעה שהיה אמו בורעת לי לבי בתח
 וקרה לבין ומעשי אמו ואמר לא אבא עד שואמרו לי ומה
 שמי פתח פיו אביו ואמר זה ויקרה שמוך אברהם אומר
 לא בן שמי אל יקרה שמוך יצחק יעקב וכן כל השבטי
 וכל הגוי הדור ההוא ואמר לא בן שמי עד שנודחו שם
 אמו ואל ואמר יקרה שמוך ורמיהו שבימך ימים הקצרה חונן
 שירים ירו על ירוסלים ואתה שאמרת יקרה שמי על שמוך
 יהא לך נשמי יהו ויקרה שמוך ורמיהו מה הוא יבא בדיובור
 חף אני יצאתי בדיבור מה הוא יבא בכבודא ומעשי אמו
 שן בטלם אצרך בטון ודעתיד וכו' חף אני יצאתי בכבודא
 מה הוא יבא בשמו ומעשי אמו חף אני יצאתי בשמי עומע
 אומי מה הוא עשה קבר באמת ביהא חף אני אעשה ספר
 באמת ביהא ועכשיו א התנהיגי על דברי אל בני א תדבר
 שלל שלוטו כך עין הדע אל אין עין הדע ראה לשלטה
 בו ועתה א תדבי עלי שאני עושה מה שעשה אבי ועלי
 נאמר רחילה בתר רחילה הזלל וברא בתר עובדיה
 רחילהו אל בני מפני מה אתה עונע אותי מדיבור אל
 מדיבור ודעת שאני רעב ואינך נותנת לי לאכול
 כלום אל והרי לך דדים אכול ואכלך ושתה ומשתך
 אל אין לי חפץ בדדיך לא לבי ובררי קומח בתורנגולת
 ולבאי לחם נקי ובשר שמון ויין ישן ותאכלי עמי ביוח
 אל ומתהיפן תקנה דברים אני אל עשי בגדים ועבד
 ותקיים כך הפסוק קדין עשתה ותמבור ואם את תפנינסת
 אותי ותקיים כך הפסוק רבות בנות עשו חיל ואת עלותעל
 כלנה התחילה לעשות בגדים ומזכרת ומביאה לו לחם

אשר שי
 אל יפיו
 שהיו ל
 המזר ע
 בן חמ
 קצר וה
 בן קטן
 ומה יו
 מה את
 מביאה
 המעלה
 כלבד
 אין לי
 אומר
 הרוביה
 מבוט
 אל א
 אלוה
 ממה
 בחצו
 חן בו
 שאני
 איש
 תלכו
 בשב
 עני
 חזון
 ונע

ובשר

בשר שמתן ויין יאן ובלבלתו שנה א' ולאחר השנה אמר לה
אל יכינו לבית הכנסת והולוכה אמתו לבית המלמד אחד
שהיו לו 2 בנות ישב בצדו ואמר לו ר' למדיני תורה
אמר עדיין אין אתה בר לימוד כי קטן אתה ואמר חזל
בן חמש שנים למקרא אל בן קורא ולא למערת היום
קצר והמלכה מדודה ואהה אמר לי שב ולא תלמוד עדין
בי קטן אתה ואני רואה בבית הקדרות קטנים ועיני מתים
ומה יודע מה יהיה אם אהיה ואם אמות אל המלמד חכמי
מה אתה מורני ואחזל כל המורה הלכה בכני רבו היי
מיתה אל עד כאן אינך רבי ועכ לא למדתי ומתן כלום אל
המלמד לבן קורא אמור אן השיב לו ואמר אתה דאגה
בלבד כי רבים הרגה דאגה מייד נבהל המלמד ואמר
אין לי דאגה בעולם לא בשכיל אשתי שהיא מבווערת אל
אמר ב אל בתואר אשה יפה רבים הוצתו ועצומים כל
הרוביה אל בשכיל שגלית לך סוד ואמרת לך שאשת
מבווערת אתה אמר לי כך שמה הרע לך שאמרת לך סוד
אל אמורג אל גלה סודך לאחר מני אן ואם רבים יורשי
אלומך חזר ואמר לו לך גלית סוד ולא לאחד אל יעצוני
ומה שאני אמר לך כי אני רוצה לגרש את אשתי בשכיל ש
באצרי אשה יפה ביותר אל אמור ד אל דל בשך ואמת
חן כנני ועבד גחלת אל ומה אעשה שכל שעה ושעה
שאני נכנס לביתי היא משתטחת לפני ואני נותן בה עיני
אורה בעיני אל אמור ד אל העלם עינך מאשת חן בן
תלכך במצודתה אל המלמד בני באיזה מצודה אבד אם
בשכיל סקסום שתעשה לי אני יודע שלא תעשה לי סקסום
ועולם מפני שבעלה הראשון זליתן ואני עבדיתן אל
אמרת אמר לו ווי למי שהולך אחר עיניו ויודע כי בני
צומם המה ואין לו כלום בהם אל אמור אן אמר לו

בלדקן ועבדקן א תהיה מהם כי לא תדע מעה נגזר עליך
אל ליני רוצה ליטול עצתך לפי שאני מחשב לישא אותה
ויהיה לה שבע בנות ויהיו בביתי ויכלכלו אותי בכבוד
אל אמור ה' אל הביבין לכל אדם הזכרים ואני לא
הנקבות אל והריו' בנות יש לי וטוות ועושים כל מלאכה
ביתי והן בביתי כזית רענן וכגנה יפה והיאך אהיה אומ
אני לאבי הנקבות ואם אין נקבות זכרים והיבין בלויס
אל בן סירח עני הנחומין של הכל אתה מתנחם שק
אחז' אשרי מי אננין זכרים ואני לו למי שבניו נקבות
לפכ אני אמרתי לך ועוד בשעה שהבת יוצאת ממעי
חימה לאויר העולם שמים וארץ וכוכבים ומגולות וכל
מה שבפרא בעולם מתאבלים עליה ואם נולד בת לאם
ואתה שואגה ילדה אשה כל הוא משיבך בשפה רפה
וכבודי ראש ועיניו כלפי מעה בת ילדה ואם זכר הוא
משיבך בצונחות בן ילדה בלשון יפה ובמיטב הגיון
ועיניו כלפי מעלה אל אמור כי אמר לו טמונת שון
בת לאביה מכהיה לא יישן בלילה ומי לא ישן אל
אמור י אל ישן ולא ישן אמור קטנה שמה תתפתה
בנערותה ותזנה בגרה שמה תזנה אל כל מה שאמר
אמת אמרת שאדם מצטער על הבת אם בשהיא עומת
בבית אל אמור כי אל בשתגשג הבת אתה מצטער
עליה ביותר שמה יהיה לה בנים או שמה לא יהיה לו
בנים וכשתזקין שמה תעשה בשמים אל אמור ל
אל לא תשונע לאסתך בנערותך ובקנותך ולא תשא
אשה זקונה אשה זקנה מתשת פחד אעפי' אמתה בחר
אשה בתולה מוספת לך בה ומורה אל אמור כי אל
ומי אשה בתולה מתוקים ומוסיפין בה ומימי אשה זקנה
מרים בלעגה ומתישים בה קבור שהיה בס ומים ושמים

הרוח

רוח
זליר
לתיס
אל סו
הבת
זר ב
וא תר
פניך
דגלך
צפון
א תר
ויהי
אל ה
ירוצ
רעים
אמר
א רב
בהב
ת א
הוא
נשת
אהני
סדרה
ושב
וכי
על
א

רוח: אל אמור לו נער עצמך מאשה רעה ושולט
לך כלשהי כי אשה רעה בכלבים מבולבלת ועליה
למים סגורים והיא רבים תהן בפיה במעיה: אל אמור
אל סופר מעלמו ישא בתולה וא ישא בעולה כי מימי
הבתולה יהיו לך לבדך ומימי הבעולה כבר שאבס
זר בלעדיך: אל אמור צ אל עיניך העלם מאשה אמר
וא החמוד יפיה בלבבך כי בניה זנונים: אל אמור פ אל
פניך כבוש מהבירים רעים א תלך בדרך אהם מגב
דגלך והם סן תלכר במצודתם: אמר לו אמור צ אל
צפון בני ממנוך בחייר וטמניהו וליורשך עדי יוסמותן
א תתניהו: אל אמור ב אל קנה לך ממון ואשה טובה
ויקחת השם והדבה לך בנים אפי' הם מזה: אל אמור ר
אל רחוק מעשן רע וא תתמנה בהבורתם כי רבליהם לרע
ירוצו ומנהרו לשפך דם וממו כן רחם אושביך ואפליהם
רעים ותן להם ממנאכלך כי בעת שמדך בדין יעידו עליך:
אמר לו אמור יש אל שמעב אדוני א אמרי והטן אונן
א דברי שב לך אדוני מעשות מעריבה עם שכניך ואסרחת
בהבירך דבר רע א תוציא דבתן על לשונך: אל אמור
ת אל תקטל לך ריבויים וכל ממון וא תגיד לאשתך אנה
הוא ממון ואפי' היא טובה: אמר לו המלמד עליון
נשתנו סדרי בראשית אל אין כל חדש תחת השם
אשרי ירמיהו כך למד לבדוק בן נריה ולא נשתנו עליו
סדרי בראשית שאמר לו אמור א והוא אמר לו איכה
ושבה בדי ואמר לו אמור ב' ואמר בכה תבכה בלתי
ובן כולה באפא ביהא שיש במגלת איכה ואמרן עבד
על בן סירה שלמד ס' ויקרא ביום אחר ואל המלמד פניך
מאתו סדרי בראשית אל בן סירה אין כל חדש תחת השם

בתתי לו לעבדן כל אשר יאמר לכם אתם לבו אמרו לו
 קיטן זה שהבטיחונו איהו ויבא עמוכם וכתב לכם באגרה
 בשבחו אין והרלוהו האגרות אל בן קירא לא שיגר אתכם
 בשבילי לא בשביל ארנבת א' שיש לי מעיד בטל הארנבת
 וכתב על ראשה הרי זו מהות הארץ ויעבוד לך אמר
 המלך היתך שערזה מגולח כקלף אמר אין זה בצדק
 לא בדבר אחר שאני רואה בשדו בתוכו ולא היה יודע
 הוא עשוי מיד שגר אחריו גידוד אחר וכתב לו בכתבאס
 לא תבטן שהבוא בכבודי בא לכבוד הארנבת שלך מיד
 בתדצה בדבר והלך הצלו וכשבאלו אז היה בן ז' שנים
 מיד נקבצו כל חמטין של נבוכדנצר אין התחילו שואץ
 אותו אמרו לו מהו הוי ונהי אל כששמעתם עלי הרי
 לכם הוי ועתה אם אהרונ אתכם הרי לכם נהי אמרו לו
 פריץ לנו בטוב מהו נהי נהו ווי שני וויין בן ופירשו
 כשילך אדם ויפגע בכלב ויחזיק באגרו וני לו בודאי
 נער שלא ינצל מן הכלב אם יבוא אין ארי חז הרי אני
 ונהי כשמעם פחדו והעבירו הדברים ואמרו אין חבו
 יודעין מהתאמר הראינו ווי ונהי בעינינו הני הלך
 ונטל קרוסטלין שהיה לה שעיפיות והלך ותפס ג' חטים
 וג' עקרבים ושם הערבים בפי התחתון והנהשים בפי
 העליון וסתם הקרוסטלין ובא לפני המלך ואמרו לו
 חמטין מה יא בקרוסטלין אמר להם ראו מעיד שם אחר
 ועם ידו בקרוסטלין בפי הראשון ומשש נחשים אמרו
 מה זה שם ידו בפי התחתון והכהו העקרב אמר ווי
 ונהי אל בן קירא הרי ידעתם ווי ונהי ונראות אותן
 נבדחוהם כן מיד פחדו ונעו ורעדו ונפלו על פניהם אל
 המלך התניחם עמו שם לא ידע ווי ונהי תהרגוהו

הרי ידע ווי ונהי המעפט אשר שפנותם עליו פי הרב
עתה חייבים אתה הדינה לחנו לו ועשה המעלך לעבדיו
מה שיתקד מעיד מנשרם לבן סירח א"ל והלא אמרתני
כלום להם ואתם הבאתם אותי בשביל ווי ונהי . מניח
נטלם וזרקם בגוב האריות ומתו בה ווי ונהי . אז נטל
המעלך לבן סירח והשיבו בכסא זהב וקבע כתר בראשו
א"ל המעלך אני אמנליכך שאתה ראוי למלכות את' לו
לדוני איני רוצה שאני קטן ולא ראוי שאמלוך עליהם
שאיני מזרע דודי . א"ל והלא יואש בן אבע שנים מעלך
א"ל הוא היה מזרע המעלובה א"ל הואיל ולא תרצה
שב עמני במלכותי שאני רוצה לשאך כל מה שכלבי
שאני רוצה בעולם ואיני יודע . אמר לו לדוני כל מה
שאתה רוצה שאל ואני אפרש לך כל מה שתאמר אז
שאלו שהים ועשרים אלות וחזר לו שאלה ואלו הן .
בתחלה אמר לו בעד הארנבת היך גלחת ראשה א"ל
בסם ובסיד . א"ל ומה טיבן א"ל תגלחת ועלחת השער
א"ל ומה שמו א"ל תגלחת נסב סיד והיא סיד בזרניך
וזר הזרד בימי אמך . בראו אותו שלמה ועלבו בחכמתו
כאבחה מלכה שבה א שלמה והביאה לו דורון לראות
חכמתו וסרה בעיניו וביקש לשבב עמה ומצאה כולה
אשה והביא סוד וזרניך וברר הקיד ביד ושחק הזרניך
ועתים בנינים ונעשה נסב בסיד תגלחת . ומשחר
היה על ראשה שורה ובה עליה בלוה שעה . א"ל לא
אחמך לרברים אן עד שארחה אותם בעיני . אמר לו
הלאן תגיע זאת . א"ל נביא אני והקב"ה מעלה לי כל
מהם . א"ל המלך אם חמה הוא שאתה נביא אמרתי
למה חילנות יש בגני . א"ל שלשים ועיני חילנות יש
בגנך

יש בכרך עשרה מעהם נאכלים הפירות כמו שהן ואו
 הם תבואות תאנים שקמים אחרונים ענבים ספרגלים
 אגסים בטנים כלכלין ולימוניה בלשון ישמעאל שעוין
 מהם מלוחין ועשרה מהם נאכלין מה שבפנים ומה
 שבחוץ נשכלין ואו הן רמונים אגוזים שקדים פסקתים
 הנוברין מורלין קלפילין גודגדין קרימין ושמן בלשון
 ערבי גוז לוג פסקת בנדוק שכלוטוש שהבלוט דומין
 צימבר כלוטין עשרה מהם נאכלין מה שבחוץ ואוק
 תמרים וזה הרובין אכרסקים עוזרדין שינפין
 חרובין גודגדניות חרותים עלוסים אל ומי נטעם
 אל אדם הראשון לקחם מגן ערץ ונטעם ברשות הקב
 גם לקח עמהם כל מיני באמים ומיני רפואות אחרים
 שלשים מינים אל ראית אותם בגני או הובד לך אל
 קתום עיני וצא עם חילותיך ועשה לך גדודים ואגודות
 באיזה גדוד אתה ועשה כן וקתם עיניו ושם היא נאמן
 עמו עבד גדוד ברעש ובקולות אל אותו הנאמן יש
 המלך בזה הגדוד אל לאו עבד גדוד אחר ברוב קולות
 ובו פרשים מדיצים מכל צדדים אמר האיש הנאמן
 המלך בזה הגדוד אל לאו עבד גדוד ג' בהלולים ואל
 מיני מעד אמר אותו הנאמן יש בגדוד זה המלך אל
 לאו עבד גדוד רביעי בשתיקה ואפי' קול רגלי רסמים
 לא נשמע אל דמותה דקה אל אותו הנאמן יש סוד
 המלך אל הין אמר המלך מהיין הדע זה סוד גדול
 אל אתה מהגאה במלכותך כל כך ודמותי שבחך ולתת
 שג' והגה יי' עובר בקול דמותה דקה שם נראה
 הקה יושב על כסא רם ונשא אל השויני לאהיך אל

אינך שנה לו אבל מבאחריו ומרוב זדוניך רמית למלכו
הקב"ה ולכך יש עליך חזונו א"ל ואם חזונו עלי . איך
כשני וגדלני בעולם ומקדו הכל תחת ידי א"ל אם העב
רעם להפיל אדם ועלהו מקדס ואח"כ ישפילו את
אם התגבית כנשר מניד ארץ לו אם תהיה לי תבן ותח
בלי לאשה אמליכך במהדומי א"ל אניבן אדם ואני יבול
לושא בהמה שני אשר בשר חמורים בשרם וכו' כששטע
המלך שהיה מקלל ומחרף ומגדף אומות העולם
חרה לו מאד אמר המלך לחבתי הגדול לי דבר
איך אוכל להדגהו בדבר שנאכילו וימות א"ל איך
אני יודעים מעוררני . ואמה לבן סירא אשר דבר
והודיעני והתן לך כסף וזהב עז לאין חקר א"ל ומה
הוא א"ל המלך יש לי אהוב ואני שונאו יאצא להרוג
בדבר שיאכלהו וימות מעיד הבין בן סירא שהוא רוצה
להרוג א"ל אמשול לך מעל . היה סוס טהר לנמרו
א"ל הסוסים תן לנו ראשך לחתכו וניתן לך ביה מלא
אבן וספורים ידע הסוס מה הדבר שהן מבקשין ל
לעשות לו שהיה פקח א"ל שונאים אם התן לכם את
ראשי לחתכה מי יאכל התבן והשעורים כך אתה
מבקש להרגני ואם תהרגני מי ישקול הכסף והזהב
אלה מעלך חי כמות לא אהרגך ואני מכפר לך את
עון סירא למלך תן לו יומים לאכול חלמוניבצים
בלי מלח וימות אמר המלך בלבו שקד ידבר
קב"ה אדם א' והאכילוהו ומה א"ל המלך אכול לפני
כך ואני א"ל כל מה שנעשה בידך לא אוכל לאכול
אעשה אני ואוכלם מה עשה אם מלך בפתה והיה

עובד

אכול חרש ימים אל המלך למה שקרתי אמר לו
עשיתי קל שיהיה שחקתי מעט ושמתו בהם מיני
הלך ועשה החלמונים למלך לאכול חלה המלך
אל רפאיני כתב לו קמיע ונתתה אל למה בקשת
להרגני אל כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים
ועל דשע אקדים קטול למאן דבעי למקטלך אהו
הלה בנו הקטן אל המלך רפה לבני ואם לאו אהנו
אותך מיני יסב וכתב לוקמיע בשם טהרה וכתב
שמות המלאכים הממונים לרפואה בשמותם בהנח
ורמותם וכנפיהם וידיהם ורגליהם וכרחה נבוכדנצר
הקמיע אמר מי און אל המלאכים הממונים לרפואה
קינני וקנקני וקמנגלך כשברא הקב"ה אדם הראשון
יחיד היה אמר לא טוב היות האדם לבדו ברא לו
אשה מן הארמה במותו וקראה לילית היא אמרה
אני שוכבת למגעלה והוא אמר איני שוכב למטה
אל למעלה שאת ראוי למטה ואני למעלה אמר
לו שנינו שנין לפי שנינו מן הארמה ולא היו שנינו
זה לזה ביון שרה לילית כך אמרה אם המטה
וכרחה באויר העולם עמד אדם בהמלה לפני קובו
אמר דבשע אשה שנתה לו ברה ממני אני שוכב
הקב"ה המלאכים הללו אחריה להחזירה אמר
הקב"ה אם החזר מוטב ואם לאו תקבל על עצמך
שימותו מבניה מזה בכל יום הלכו אחריה השנה
בתוך הים במים עמים שעתידין המצרים למותם
וקפרו להרד יי' ולא רצתה לחזור אמרו לה אל
נבוכדנצר בים אל הניחוני שלא באתי אל להחליש

התנוקות מיום שולד עד שמונה ימים השלום בן א
הוא זכר. ואם נקבה מיום יולדתה עד עשרים יום.
וכשמעו דבריה הפחדו לקחת אותה בשבעה להם
בשם אלה וקיים שכל זמן שאני רואה אתכם או שאתם
או הבנותכם בקמיע לא השלט באתו התנוקה.
וקבלה על עצמה שומותו מבניה ואלה בכל יום.
לפני כל יום מתים ואלה זמן השנים ולכן אנו כותבין
שמות או בקמיע של נערים קטנים ורואה אותם
וזכרת את השבועה ונתרפא הולך. לאחר ימים
אל המלך יאלי בת אחת שמתעללת בכל שעה אף
עיטושים רפא אותה. אל אגר אותה לי בבקר עם
פריסיה וארכא אותה. בבקר באת אין עם פריסיה
כשראה אותה התחיל לבעוס אמרה לו למה בעסת
אל אביך נגר עלי שאעטוס אף עיטושים לפניו
למה ולמה רתים ואפחד שמה ימיהני והמרדן
עלי ימים ולא ארע מה לעשה אמרה לו אהרנ
בזה אני הולך במקומך ואעטוס אף עיטושים לפניו
באביך ובאבילי. אל הואיל וכך הדבר שב עמי ג'
ימים ואעטוס בהם והיו מוכנים ליום השלישי.
מגיד כל שעה שבאת לה העיטוס היתה עומדת
ברגליה ומעצרת אותה כאשר אמר לה וסובלת
שומות וסוגרת את פיה מעט מעט וכפסק שומות
העיטוס כלל. לאחר ג' ימים לא יצא מפיה העיטוס
אם הג' לקחה לאביה ואמר לה לבי ועטשי לאביך
אפיס עיטושים באת לפניו ולא יכלה לעטוס אפילו
פעם א' מגיד עמר ונשקן והתחיל לשולו שאלות

למה

למה נבראו עיטושים א"ל לולי עיטושים היה אדם
נחרז בבגדיו ובשיווע אדם כשעטושתן באין חליו
ילך ויעשה צרכיו שלם ובוה לזרי בועה יקטב ב
בבגדיו המטוננים א"ל למה בכלבגופו של אדם בכל
גומא שתי שערות ובראשו בכל גומא שער אחד
א"ל ברא הקבה בכל גומא שער א' ואם ברא שנים בכל
גומא היו עיניו מהשיכות וכך אם היו יורדין ממר
ב' טמין נערפוס א' היה נחרב העולם והיה יותר מים
ממי המצול ובמקום אברה הקבה נבע חצלו רפואתו
א"ל המלך אשריך בני שגילה לך הקבה כלכך א"ל משה
נבראו יהושין בעולם שאינן מתדיומים לא יום א'
בעולם ויחברו ויבראו אחרים א"ל בזכות יתוש אחד
שעהוד לפרע מן טיטוס הרשע והנשחרים לחור
בהם בני העורבים כשיצאו מן הבצים יצאו לבנים
ועברו אבותיהם מהם ויקראו א' יו' שב' לבני טובב
אשר יקראו ויבואו להם יתושים בפיהם ויאכלו ויחיו
בהם ג' ימים ולאחר ג' ימים ישחירו ויחזרו אבותיהם
להם והקבה מקדים רפואה למכה א"ל משה ברא
הקבה הצרעין בעולם ועכביש שמפקידין ואין בהם
הנאה א"ל כעם א' היה דוד מלך ישראל ע"ה יושב בגבו
וראה צרעה אוכלת עכביש ובה שומה ובירדן עין א'
ויגרס אמר דוד לפני הקבה רבשע מה הנאה יש בלא
אברהת בעולמך צרעה אוכלת דבש ומשחית ואין בו
הנאה עכביש אורג כל השנה ולא ילבשנו שומה ומק
את הבדיות ואינו יודע יחודך וגבורתך ואין בו הנאה
לעולם א"ל הקבה דוד מלעיג אתה על הבדיות תבוא
שעה ותצטרך להם ותדע למה נבראו וכשתב

במעשה טובני שאלו המלך שלח הקדש עמנו ודעה על
פי המעשה וקרה חנה בה שאלו ודעה חנה חנה בודאי
לא נבנן חסד הנח ואם היה נבנן היה האור קדוש לעמים
והלך ולא נבנן לשם בשיצא דוד ודעה העבדים נשקה
ואל ברך בורחך ובכונה את ואמר רבשע מני מעשה
כמעשיך וכגבורתיך שכל מעשיך נאים ולפני אביך
עשה עצמו שוטה לכניו והיתה בה חביב שוטה ומשוע
בין שהביאוהו אין אל מעלעגים אתם חנה בשביל בתי
שהיא שוטה הבאתם זה לי או שמע חסד מעשועים חני
מזיד הניחוהו וברח והודה לא מעשיו שכל מה שברה
בעולם יש בו הנאה ובזמן שמוצא דוד לשאלו שוכב
בצהרם והיה חבד שוכב בפתח ראשונה חנה ורגלו
בא' בה זנבם מבין רגליו והיו רגליו זקופות ונטל צ
צחת העים וכשבה לצאת מבין רגליו וכשט חבד רגליו
ועמד בהם והיו עליו בשני עמודים גדולים ובקדחת
מה ואמר לי לי למה עזבתני באותה שעה נעשה לו
עם ושלא צדעה ונשכה רגלי חבד וזקן ויצא דוד ושכח
להקבה לבן לא ראוי לבן חסד להלעיו במעשה הא'
אמר צובדצור לבן סורא השור מעני מה חן לו שער
בחוטמו אל כשהיו ישראל ויהושע מקבין לזרחו ל
להפילה היה יהושע ברוח הביאו לו סוס וחמור ופרד
לצבוב זמרו כלם תחתיו הביאו לו שור וסבל חתו
ובשלה כן נשקו בחוטמו ולכ' חן לו שער אל מפני
מה חתול חוכל העכבר יותר מכל הצבים אל בתחלה
חתול ועכבר חברים היו פעם אחת חתול חבד והלשון
לחחול להקבה אל רבשע חני וחחול חבד חני חן לבן
מה לחכול חמר לה אתה הלשנה את חבד כרו שהלשון

ענה

עבתי הוא יחבל אותך ואתה תהיה לו מעונות אל דבשע ומת
עשיתי אל חט שרץ טמא והלא למדה משמש וירח שהיה
שוין בקדושה ובתואר ועל שהלשינה הלפנה לשמש הסתרי
ומנאורה והוספתי לשמש כן גם אתה הלשנת על חבירך
שנחבלנו למכ הוא יחבל אותך אמרה לו ובשע חס כן
חאבד אני ודרעי אל חני השחור לך פליט כמו שעשיתי
לכם מעיד הלך העכבד ונשך החתול בראשו הקנץ החתול
והשליך העכבד בחרץ ונשכו ומתי באותה שעה נפלה
סומעת חתול בעכבד ולמכ יחבלנו אל מפני מה יש ריח
החמור בהשתנות חבירו ועריו צוהתו אל כשדא הקבה
פל בריה אמר חמור לקוס ופרד בריה יש לה ריח ואנו
עמלים לדורי דורים ואין לנו ריח נתפלל לקוטנו שאין
לנו ריח ואם לאו נבעל לדרעינו התפללו ולא נענו
חבל אמר להם כשהיו מיומני רגלי שלהם נהרות ועוהמי
בהם רחיים וריח צוהתכם בריח בשמים אז אתן לכם שמרים
ולבך הם מריחים ומשתובים אל ולמה יש שנהא בוך בלב
לחתול אל כשנברא החתול הלך ונשתתף עם הכלב והיו
שניהם צדין ואוכלין בא להם יום א' ושני וג' ולא נמצאו
כלום לאכול אז אמר הכלב לחתול עד מהי אע יושבין
רעבים לך אתה אצל אדם הראשון ושב עמו בבירבון
ותאכל ותשבע ואני אך אצל שקצים ורמשים ונמצא
כלום ונאכל ונחיה אמרה חתול לכלב נשבע שנינו
שלא נלך לאדון א' אל בטוב אמרת מעיד נשבעו שניים
והלך חתול לבית אדם הראשון ומצא עכברים ואכל ושבע
והנשארים ברחו עלפניו כשראה בן אדם אמר רכואה
גזלה שלח לי הקבה מעיד הושיבן בביתו והאבילה לחם
והשקה מים אז נעה עשה הכלב הלך אצל הזאב ואל

אך עמך הלילה (אין אל היין הלכו שניהם במערה ושכבו
שמע הכלב קול צעוד הגלגל של חיות מיד הקיץ לזאב
ואל שמענת לקטים חני אומע אל צא אתה לגרסם
ועמדו עליו להרגו ברח והלך הצל הקוף וגרסו והלך
הצל הכבש קבלו ושכב עמו שמע צעדות רגלים אל
הכלב לכבש אמועת לקטים חני אומע אל צא אתה
ויצא הכלב והיה נובח אמרן הזאבים בבש ישאם הלכו
ומצאוהו ואכלוהו וברח הכלב ממעפן למעלון ולא
מצא מענוחה כלל מיד הלך לאדם הראשון קבלו ושכב
עמו במעלון ובחצי הלילה אמר הכלב לאדם קור
לקטים חני אומע מיד עמד אדם ונטל הרומח והלך
עם הכלב ורדפו אחריהם עד שהבריחו ממלפניהם
וחזרו שניהם ביחד אמר אדם לכלב בוא עמי לביתי
ותדור עמי ותאכל ממאכלי ותשהח משתבי והלך עמו
כששמע חתול קולו של כלב יצא לקראתו אל מפני מה
באת אי אל אדם הביאני התחילו לעשות מריבה אל
אדם לחתול למה תריב עמו חני הבאתיו שדאיר עין
ערום אל א תראה היה גם אתה עמי במנהגך אל
אדוני גב הוא יפה לדור עם גב אמר חתול לכלב
למה הפת שבועתך אל לדירתך לא אבוא לא אובל
לצה שיש לך חני לא אהיה לך כלום לא שמע מענו
אז התחילו מריבין כשראה הכלב כן מיד ברח לביתו
ג' ימים וישב עמו והיה הכלב מבקש שלום לעשות עם
חתול ולא רצה החתול ומאוחתו העת עדי היום הזה הם
במריבה וכמעשה אבות יעשן בנים בין חיות ובין בהמות
בין אדם ועליהם מושלים וחילא בתר רחילא חזלא
אל מפני מה הכלב מכיר את קונו וחתול אינו מכיר

אל כל מי שאלתמונה שאלה העבד שוכת הלעויו
חתול שחול עבדה עצמו על אפי שחינוגו ליר קונו
אל מפני מה תפירה במי העבד אל פיומי הלעול נכנסו
בהטה שקצים ורמשים זכר ונקבה פעם א' ישב עבד
עם נקבתו אל חתול אמר החתול זכר אני שאני
אוכלה ואת זרעה מותר לי לאכול מיד הלך לאכלה
ברח העבד והיה מבקש למצוא נקב לחבוא שם ולא
מצא עד שנעשה לה נק ומעלה נקב ונכנסה שם
בא החתול א הנקב ורצה להכנס אחריו ולא היה יכול
לפי שהנקב קטן הכניסה ידה להוציאה פתח פי העבד
ומשה להחיה בצורתיה ונקרעה פיה למטה כחצי זמ
וכשהלך החתול יצאה העבד והלכה א טח ואל חי
צדיק עשה עמי צדקה ותפור לחיי שקרעה לי החתול
אויבי אל לך והביא לי שער מזנב החזיר והלכה העבד
והביאה לנח השער ותפר לה הקרע ועז עתה נראית
התפירה אל מעט העורב הולך בדקירה אל פעם א'
רזה העורב ליונה הולכת בטוב הליכה יפה יתר מכל
העופות ישרה בעיניו הליכות היונה אמר בלבו ארנס
חכימותה והיה משמר אותה בהליכה והיו העופות
משחקין בה נתבייש העורב ואמר לחזור להליכותי
הראשונה והיה כמקד ולא עלתה בידה לא הליכה
ראשונה ולא הליכה אחרונה ועליה נמשל המשל
המשק בידו יתר ומצא בידו מעט כך היא לא נשאר
פיה כלום אל מפני מה העורב מזריע מפיו אמרלו
נחלקו בו חמני ושרל יא מפני שיומש בתיבה נעשה
משונה וכן הכלב נגזר שיהא נקשר בשמושו וישמי אותו
מפני שהוא רשע ונגב ומזיד לכך נשתנה מכל הבריות

כל חבסא וזמנא לחבסא שחלקו חבסא לחבסא לזכרונם
וזמנא בריבד בשפד נח לשלחה הנריחה עצמה
מלכני נח ונכנסה תחת כנפי הנשר שלא ישלחה נח
בקשו אחריו ומצאוהו תחת כנפי הנשר אל נח רשע
מן התובה וראה אם נתמעטו המים מעל הארץ אל
מכל העופות לא מצאת אה אהו אל אין לידשות לשלוח
אל שנים שתחלת שנים עי עודב יונה אל ולמה עודב
ולא נשר יונה אל מפני שיש עיר אחת ושמה עי
ועתידין יושביה להרוג את יאיר שאסר עודב והתיר
יונה את העורב לנה בשעות מצח לא השלחני לא
להרגיני ולבוא על אשתי ובעבור זה היני רוצה לילך
מגיד קללו נח ואל בדבר שאתה מוציא רע עלי תקולל
אל עולם א תבוא על נקבתך לא בפיר וענו כל החיות
והעופות שבתובה ואמרו חמון אל העורב למה קללני
דין יש לי עליך אל מפני שאתה זנאי ושופה וחוסר
בכשרים ואל רשע עם אשתי שהיא ברמנותי כצלמי
ומותרת עלי לא אזדקק לה ועם נקבתך שאינה ברמנותי
ואסורה לי איך אזדקק אל למה אמרת לי זנה אתה
אל בורא זנה אתה בדברין ולא הוצאתי עליך שטרע
ומחלותה שעה משמע העורב ממיו לפי שקללה נח אל
מזע כל דמיות שבעולם בים חוץ מרמנות שוער
שאינו בים אל מפני שהוא פקח ופסיד הקבה מלאך
המזח וראה הבריות אל רבשע תן לי רשות להרגן
אל יש לך רשות על כל הבריות להרגן חוץ מדורו של
מלחם העוף לא יטעם טעם מות אמר לו רבשע
הפרידס מעלי מפני שהם צדיקים שלא ילמדו מנהג
הבריות ויחטוואו גם אותם לכך הפרידס מעלי שלא
יענשו

וְטַעַמֵי טַעַם הַמֵּת : מִיֵּץ בָּתָן לֹו הַקֶּדֶם הַמִּצְטַבֵּר
לָהֶם עֵינֵי גְדוּלָה וְהַכְנִיסָם : לָהֶם וּמִתָּם יִלְבַּח שֶׁל
אוֹתָהּ הַעֵד וְלִתְרֵי לָהֶם גְּדוּלָה צְבִיר שֶׁלֹּא יִמְשָׁל בָּהֶם
חֶרְבֵי וְלֹא חֶרֶב אַחֵר וְלֹא הַטַּעַמִּים טַעַם מֵוֹת עֵדִים כֵּן
הַדְּוִרֹת : אַחֲרַי כֵּן חֲזַר לִפְנֵי הַזָּבֵה וְחִמְדָּה לֹו אֶשְׁלַח
בֵּים זֹוג זֹוג : וְהַנְּשִׂאֵר אֲמַשׁוּל בָּהֶם מֵיֵד עֲשֵׂה כֵּן
וְהִיָּה מֵשְׁלִיךְ בֵּים זֹוג וְהַשְּׂדֵינִים בֵּים כַּשְׂמֵה הַשׁוֹעֵל כֵּן
מֵה עֲשֵׂה מֵיֵד עֲמִיד וְהִיָּה בֹוכָה אֶל מֵלֶאֱךְ הַמֵּוֹת לְמֵה
אִתָּה בֹוכָה אֶל עַל חֲבִירֵי שֶׁהִשְׁלַבְתָּ בֵּים אֶל וְהִיָּבֵן חֲמִידִין
מֵיֵד עֲמִיד הַשׁוֹעֵל עַל שִׁמְתֵי הַיָּם וְהִיא מֵהָ צְלוֹ שֶׁלֹּא שׁוֹעֵל
בְּהַרְדֵּי הַיָּם וְחֶשֶׁב שֶׁהִשְׁלִיךְ זֹוג חוּץ מֵעִנּוֹ אֶל לֶךְ מֵהַנְּהַר
מֵיֵד בְּרַח הַשׁוֹעֵל וְנִמְלֶט בָּעַבֵּר הַחֹלֵד וְסִיפֵר לֹו מֵה
אֲנֵהיָה וְהֵה שֶׁעֲשֵׂה הַלֶּךְ גַּם הַחֹלֵד וְעֲשֵׂה כֵּן וְנִמְלֶט
לְאַחֵר שֶׁנֵּה קִיבֵץ הַלְּוִיָּתָן כֹּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַיָּם
וְנִחְסְרוּ הַשׁוֹעֵל וְהַחֹלֵד שֶׁלֹּא נִכְנְסוּ לִיָּם שֶׁלֹּא בַעֲדֵם
וְסִפְרוּ לֹו מֵה שֶׁעֲשֵׂה הַשׁוֹעֵל וְנִמְלֶט הוּא וְהַחֹלֵד
בְּחִמְמֵתָם : וְאֶל שֶׁהוּא חֶסֶם בִּינְתֵר וְכַשְׂמֵעַ לְוִיָּתָן כֵּן
קִנָּה לְעַדוֹ וְשִׁלַּח אַחֲרָיִן דְּגִים גְּדוּלִים וְצֹם לְגַבֹּבֵדֵם
וְלִהְבִּיאוֹ לֵין הַלְּכוֹ וְנִמְצְאוּהוּ מֵעֵיִל עַל שִׁמְתֵי הַיָּם
וְבִרְאוֹת הַשׁוֹעֵל הַדְּגִים וְעִשְׂתָּקִים עַל שִׁמְתֵי הַיָּם תִּמְעֵה
וְכִכְנֵס לִיהֶם וְכַשְׂמֵעַ הוּא שֶׁאֵהוּ מֵי אִתָּה אֶל אֵי שׁוֹעֵל
אֶל חֵדֵעַ שֶׁכְּבוֹד גְּדוּלָה בֵּה לֶךְ וְבַעֲדֵךְ בִּלְכוֹ אֶל וְהֵה
אֶל לְוִיָּתָן נוֹטָה לְמֵוֹת וְצוּה שֶׁלֹּא יִמְלֹךְ בְּמִקְדָּמוֹ אֶל
שׁוֹעֵל לְשִׁמְתֵי הַיָּם שֶׁהוּא חֶסֶם וְעֵבִין יוֹתֵר מִכֹּל הַבְּרִיּוֹת
וְבוֹה עֲמִינוֹ שֶׁאֵהוּ שְׁלוּחִים וְבִלְעַז לְבִיּוֹךְ אֶל וְאִיךְ אֲדַבֵּר
לִיכְנֵס לְתוֹךְ הַיָּם וְלֹא אֲמַוֹת אֶל הַשֶּׁב עַל אֲחֵד מֵעִנּוֹ
וְיִלְכֵךְ לֶךְ לְמַעַלְהָ מִן הַיָּם וְלֹא יִגַּע בְּךְ אִפִּי בְּדַעַד רִגְלֵיךְ

טפה א' מדשתיגע עני שתניע למלכות זר יקר ולא תבי
התלונן ככולם יחדיו סגך והשמוח כלי וקחול הצטק
לפק עני גואסל זיסעני כך חיות רעות גדולים מוח
והאבדק ששנתו ששכל דבריהם האמין להם ורכב
על א' מהם ותלכו בים כיון שבלו עליו גלים התחיל
להצטער רק דעתו נמנעו ואמר אלי לי מה עשיתי
ושחקו עלי כל הימים כנגד כל השחיקות ששיחקתיעל
הבריות ועתה נפלתי ביום ואיך אגצל ועודם אה' להם
מנעתה באתי עמוכם וברשותכם אני אה' להם האמת
למה אתם רוצים אותי אל גומר לך האמת לויק שמו
שמונתך שאתה חכם ואמר אקדע בטנו ואוכל את
לבו ואחכם אה' להם ולמה לא הגדתם לי האמת
והייתי נביא עמו את לבי והייתי גותכו למלך למוך
והיה מכבדיני ועתה ברע אתם הולכים אל לבקצנו
עמך אל לאו שכך מנהגיני שנניח לבינו במקומינו
ואמנך מבאן לכאן ואם נצטרך לו נקחנו ואם לאו
יחיד במקומינו אל ומעתה מה נעשה אל מקונו
מילני על שפת הים אם תרצו תחזירוני למקומי
שלקחתם אותי ואלקח את לבי ואבוא עמכם ואהן אומ
לליתן ויכבדיני ולכם יכבד ואם תוליכוני בלא לב
יכעס עליכם ויאכל אתכם ואני לא אפחד כי אמר לו
אדוני לא ספרו לי מקומם וכאשר ספרו לי אמרתם
חזרו עמו ואלקח את לבי ולא רצו מיד אמרו הימים
בטוב הוא אומר אז חזרו לאותו מקום שלקחנהו
תעס לשפת הים וירד מעל הדג והיה מררד ומשלק
עצמו לארץ ומשחק אל במהרה קח את לבך וגלך
אל שומים לבו אם לא היה לבי עמי לא נכנסתי עמכם

ארומן זריק שחילך אליו חן עשה אל שחקיבו
 אל חי גואים סג ומגליך י עשו וקח כל ספקיהם
 מיד חזרו בבושה וספרו לו ית - זה ערום היה
 כנאים ופליים באור כל ס חן יתרון חכמה
 ומלומדו חשת כל מיין מכל הכריות חיי אדם ואשרו
 בים חוץ מן השועל ומולדו שאינם יום יל ועבדי ועד
 מיד שובט בכל הכריות חוץ מדרורו של מן זם העוף
 אל ולא דודו של מלחם העוף בלבו חין מיד אלוהים
 חפ דודו של יונדב ויח אנשים מבט אדם בבכוס בלג
 בחיים אל מי הם אל חנוך וסרח בת אשר ובתיהבת
 פרעה ומירם מעלך צור ואיעזר עבד אברהם ועבד
 מלך הכושי ועבדו של ר' יהודי ויעבץ וחיבל וסרח
 זרע יונדב נרע מלחם העוף אל ספר לי למה שאלו
 זה דודו אל חני חסר לך חנוך לפני שפיה אדם חזרו
 שלא היה כמחרו ודודו חי בגע איפך שבו אברהם חן
 בנו של חס בן נח ובשמות קללת אביו ודוד שמואל
 והיה צדיק והוא בגע סרח בת אשר שאמורה ליעקב
 יוסף חי אל ופסק זה חכה ספישרני על דפך גמלוהו
 לא יטעום טעם מנוח בתייה סת פרעה לפני שגידולו
 נגשה רבינו מקטונותו שלא יחמדו ומה חיה שפיה לך
 בעבד מלך הכושי שהציל את ירומיהו מכור הטוים ועשו
 סל ר' יהודה הנשוף על שהיה צדיק ועניו ושכל רוח יוסף
 גם הוא בגע לפני שהיה צדיק ומכל דודו וריביל שיהיה
 חזק צדיק צעור ואומב למה פעם א' אמר למה ברחיש
 חלל בשומחה לך עמי בדרך אל מפחדו חני חסר שאל
 חידגני בחרבך שלא כרצונך חס האבני ותדע שאלך
 חסר חן לי חרבך בידי עד שאך עמך ותחלינויגע בגע

עד שאתה כל בחיוריך **אל תשנה** אל בטוב מידי הולך אמו
 מה עשה ר' יהושע **על פתח גע** עד שהתחיל לרדת
 וקפץ כחלום ונכנס לבג גס היה קביו של מה בידו והיו
 בידו 2' שנים עד שאמר לו הקב"ה יהושע בן לוי וברבנות
 עשית השב למען סבינו וכשקפץ מלפני מה ונכנס לבג
 צעק מה צעקה גדולה ורצה להחריב העולם ושחקו א'
 ולאחר 2' שנים התורה לו: חירם מלך צור הכניסו הקב"ה לבג
 לפי שבנה ב"ה והיה מתחלה ירא אהים ונעשה חי בגע אף
 שנה ואלה נקגזה ואמר א' אני שאמר בן אדם אמר וכו'
 לפי כטורד מבג ונכנס בגיהנם דורו של יונדב בן רבב
 מפני שכתב כל הדברים שבספר ירמיהו והיה צדיק ומצוי
 לישא והוא חי בגע וידו של מלחם העוף כשאלה חוה
 מעה ונתנה גם לבעלה ואכל עמה קנאה בשאר הדיוות ז'
 והאכלה לכל ורצה למלחם העוף וא"ל איבול מעה מעתה
 שאכלו חבוריך א"ל לא יי לבס שחטאתם לש"ו וגרמתם לאחר
 שחמתו לא באתם אי להפך צוהת הקב"ה ואוכל ואמות איני
 אומע לך ואז הוכיח לחוה ולכל הדיוות יצתה ב"ה לאתר
 ואמרה לחוה ולאדם אתם מצויים ולא שמתם וחטאתם
 ובאתם למלחם העוף להחטואו גם אמו ולא קבל ופחד
 ומצוי אעפי שלא צויתיו ולא שמו גזירתי לעולם לא
 יטעם טעם מות לא הוא ולא זרעו א"ל מעת הנשר
 מגיע קרוב לרקיע יומד מכל העופות א"ל כשיצאו מן
 התיבה היה הנשר עומד והיה לפניו צפור ורצה לאכלו
 אמרו כל החיות זה שרצה לאכול חבורו חייב מיתה
 והכוחו וגלתו כנפיו והשליכוהו לגוב אריות ושמו
 הקב"ה ולא המיתוהו האריות ולאחר השנה נתפס
 בכפיו זכרה ומגעוהו העופות ובקשו להרגו ומלט אמו
 העורב מידי' ברמאות ובה עליו ונתעבר הימנו וילך

יתעלה
 כה

נשר ולקח בקרן גשר ועורב נקרה עורב עם שערב
דרעו ככל צדעין מרוב צמחון ויהיו חיות מופקדים
להרגן והשרה הקבה שכונתו עשיר שאלו כלכל בריותו
ונהן לו פח סמורה למעלה מגל העופות לפיכך נקרה

נשר לפי שהשרה הקבה שביתו
עליו לכך הוא מורה למעלה
לרוע שלל ושמחה

אוובין עירבונהו
ויהבטל דמותו
ברייתו של
הקבה מן
העולם
אל כלוך

סחלק מחמתו ליראין ומגלה להם סודות סתומות
ועמוקות

עכ ספר בן סורה

אני רצוני שינוג באדם כי פתח תולדות השמים פתוח
יעקב עם רחמן ועל זמם זה נחמד נגדתי מנסח כולו לומר
אל נגד צנערו ואל שלא מוצד התולדות אל סתמוניות
שעלה איועקב כחמך ותחך עבד עמרי פו מובמל עליו
סחוף כחמך הנק' אין לכו שכלולג' א' כתר י' חכמה
בינה עכנו מוצד רחמי השם והדוגמה בלרבי הקבלות
שאני עמבוס ומב חומר שש' עיני שהם במה והיור
אשם חקם א' הרה' ש' שהם נגד חליו הם כתב יד עם
הוא שד' העשון וכאומר המועל זה בצונגה בפס פיתוח
חכם עכ' יד' חכמתו יחזיקו לו צפ' יגלו הונגת בן
בהריות חס' פרחים כי המדבס טל צונג העשירי יתח
א' ית' א' ית' ב' ית' צ' ט' ית' ו' ית' ז' ית' ח' ית' ט' ית' י'

אשר שנת ג' א' ח' ז' ו'

אלהם ימים וימים קטן נפילה עמוך
 והארץ פניו וימים קטן נפילה עמוך
 וירא לך ל' א' ו' י' ז' ו' נ' ק' ר' א' ר' ז'
 ומה אמר להם אספו לי חקיו כי בורה בריה
 שלי זכאי מלך חקיו או אברהם ושרה שג'
 הביע העה שאעתיך מהן גרע חמה חמך שז'
 וצחק ונבא לי שנה ונאלי חסיבה לישנה זרפולה
 היא פלה וחמסנו מצרנובו בורה שברר
 בריה על עצמן אפי' ליהרג על קדושת שמו
 נפיק שכתרם אברהם ע"י רפא כל אין הורג
 ברפאה זה שרה מיוד עמיה קטיגורא והל'
 רבא אחר שנה משנה מצעו של עולם
 שכל אברהם ושרה שזן נקיים אהה כופק מהח
 לנא העולם שהשנה להם השבע כן אל כל מי
 שמתוך צדק לפני ויצא נבא חגי חשנה מצעו
 של עולם בעבורו לכך העמיד הקנה לאב כל צדק
 של צדק נבא ואלה שיהי לו מצעו ההו' וישא
 עיניו ואלה נבנה ג' אלפים נצבים עליו ביום כל
 מה לא נצבים להטעויו צדק ההו' אהיס נצב בשר
 וכל שזן יצא נבא ההו' הוא עומד עליהן כלום אה
 עניו ויודי שנה וליק צדק אהיה עליו אהה דבר
 שזן לרפאה זה שנה מצעו עקטרה חשנה אהיה
 נבא חשנה היה עומדים נהגה לרפאה החס'
 שעיניו

בְּמִשְׁכַּת מוֹעֵד וּבְמִשְׁכַּת אֲהִלֵּי מוֹעֵד

פ' דחמים פטוטים	החמים פטוטים
חין סוף דחמים	החין חממה ענין
ג' דרא שונות שה	סוף פטוטים
כתב דחמים ג'	החמים גמורים
גדולים לו החקד	ואז החקים גדולים והחמים
דחמים מקובים לו	אשר החקים גדולים נבדלו ונחמו
התפלה	יעדר החקים ופני חמו

(ל פטו) חמו הוא דבר הידוע אשר חיימו מהחקד
 חמו חממה ושער שבתפולין ושעיר השתלה ידוע
 לו ש' חמו וחמו אשר חוכל שולחנו וכיון שיבא
 חמו ויסקה במשפטו ויקבל עונשו הוא ובנותיו
 לעלוקה חמו בנות הב' נהפך גונו בגונו לבן
 כי כסלו מחשוף הלבן נלוט בא צערה פ' חקד

צוערה ב' סעיהים זות שובה בג' עם' תיבות לו פפולות
 פ' חמו חממה פמות לדמוז על ד' קניפות שנשתברו זאה
 בן חורבני ולכן בעבור שהיה לוט מקטע חממה שכ'
 עליו ויעל לוט מצוער פני הלוט פני הלוט יחבט את
 שפולת הנהר והכהו ויקר חידקה בלתי טהור הוא וקר
 לעצמו מה שגרם לפי שזלזל בתשובה גרם למשיח
 (בן יוסף) שייהרג במחממה מלחמית גוב על חממה
 ובחטאו יספה גם כן בן חממה (ישמעל) בחממה
 קול חומר קרא מיתה (משיח בן יוסף) בא מחממה
 נובס נקמה להחיות בן חממה בנה בן בניה משיח

בואפרים ובחוקה הטא נהרג בעוק אשר לא י
ונתחזקו ישראל בתשובה נלמד בעתאות ויען
ויחמד היס קדוש מדבר חזקו באור לא מכה מדכנה
זה בימין ימי דוממה הלמן וסוף חזקו ב
בשמו היר העצומה מבינה כדעו חזקו חזקו
עליו הוח חכמה וזה ערוך נלמן חזקו חזקו
פי כל זה בכוח מדכנה וללמן (לא מכה מדכנה) חזקו חזקו
שם הגדולה חכמה ושם הקטל חזקו חזקו חזקו חזקו
בניה לתקרי מבנה לא מכה מדכנה חזקו חזקו חזקו חזקו
שבה שלא תשלוט על בנינו ושפחת לכה ולכה
ושפחת רחל בלה לז בחסד וזו בגבורה לז חזקו חזקו חזקו חזקו
תחתיה וזו חזקו לבניה וכבושה תחתיה לז על שם חזקו חזקו חזקו חזקו
מיס מדליו ממי החקר ממעין החכמה וזיקלת ומשפלת חזקו חזקו חזקו חזקו
הזהב הקלים זהב מביס חקר וחכמה משפלים ופוכן הדין חזקו חזקו חזקו חזקו
מהמלכות ומשפלות החכמים ומוצא הכסף המים חזקו חזקו חזקו חזקו
ומוצא הזהב השין וכל פתי יחמין כי בלה להט חזקו חזקו חזקו חזקו
החרב המתקמפת בין דבר לנפכה תבער יעד כי חזקו חזקו חזקו חזקו
משם נאצל בתוקף הדין יעז וילבש לבושי נקמה חזקו חזקו חזקו חזקו
מחיה את המנוב בגזירת המה העליונה ומחריב דומה חזקו חזקו חזקו חזקו
ההד דומה על השמים להים התגבר בדין על הדחמים ולבש חזקו חזקו חזקו חזקו
נקמה על שער אדומה ובן האמה אשר פקרו בד' פנקות הארץ חזקו חזקו חזקו חזקו
בעך שבהם מתרוס ומתעלה כבודיך וילבש לבושי לרמוז חזקו חזקו חזקו חזקו
שלוש הדין מעד הגבורה ומעד הקוד של כאש תבער יעד חזקו חזקו חזקו חזקו
בכוח הגבורה מדת הדין הקשה מחריב ארץ דומי כי שבעה חזקו חזקו חזקו חזקו
אקלמיים החצי וארץ דומי החצי כמו שאבאר לך בקוף השער חזקו חזקו חזקו חזקו
הזה שמפני שריהם תחלה ואח"כ כובש מלכיהם וכופתם ומוציאם חזקו חזקו חזקו חזקו
לדרך שמעל להודיעו ולהרחות גבורתו פי יני עליו ולא כדור חזקו חזקו חזקו חזקו

פי חסד גבורה
משיתבן דוד
משיתבן יוסף
פי בגד משיח
משיח

חיל יושיע יי את עמו וכלהבה תלה הרים מעד הקוד שטורק
לב מלכות שפת שכן פתח בבריות אומרים בלגם חיו מעבות
חזרה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
המשפחה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ומן הנה ומן הנה ומן הנה ומן הנה ומן הנה ומן הנה ומן הנה ומן הנה
על הנה על הנה על הנה על הנה על הנה על הנה על הנה על הנה על הנה
ואשר הנה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הרים והרים והרים והרים והרים והרים והרים והרים והרים והרים
בהם משפחה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
זמן ולמשפחה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
זמן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
על שנת לטובם בעמך נשתה כל עשר

הרעות ואוציאים את ישראל מתוכם תחלה ואחפנסטאים
מהם בחרב ואש להבה לתת נקמת יי ברומה ובן החמה
אחזתו חלה ופחד ואימה ולשונו דבקה ונמקה בשנו כל
מלכי השמעלים יושבים דווים וטמאים מפל מדוי מצרים
הרשם מנוגעים בכל נגע הם ובניהם ונשיהם בטירותם
וסרוחים על ערקותם ולא ידברו מדויהם מה הגיע להם
בארמנותיהם בהגיע תר אשתר בת הציחיל ומתגלה המעמ
שמשבט אפרים ושמעו הולך בכל העולם שנת לצ'שי עוד
זרוע יי ואז יצא בהוד והדר וישמע הכנעני מלך ערד
עיר פרא אדם שטעה במדבר כי בא עתו וקרצ'ומו ושולח
ספרים בכל מדינות מלכותו לנשא את היהודים כי זה יענין
זכה ידים אולי ימצא מדגוע וטחה ונחת לעמו מהאומה הידועה
ושם העיר מיום יי שמה שקדמה חקירה יער וכל שכן בן האמה
כי גולה קבל משתי מדות הוד ובזרה הנחילם מסור חמה
עלמה לכן מאחר שהוא בא מצד הצניח שהחירה בברכותה
ונאצלה

בג' תלה
בג' תלו

וּבְצַלְהַת הַבְּצִירָה נִהְרַג עַל הָאָדָמָה וּפְרָקָעִין מִתְגַּלֶּה מִשִּׁיחַ
בְּן דָּוִד וְהָעַלְפִּין יִזְחָקִין בְּפִרְקֵי אַחַד שֶׁנִּי הַמְּשִׁיחִים כְּמוֹ שֶׁאֵין
הַמְּשִׁיחִים בְּמִשְׁחָה וְנִשְׁמָרִים בְּמִשְׁחָה וְנִשְׁמָרִים בְּמִשְׁחָה וְנִשְׁמָרִים
יְלִי בְּכָל הַסּוּלָם וְזֶה יוֹשֵׁב וְהַתְּפִלָּה וְהַתְּפִלָּה לְעַלְמֵי עוֹלָם בְּ
בְהוֹיֵר לִפְנֵי מַיִכָּל וְיוֹשֵׁב עַמּוּדֵי הַיָּם וְהַיָּם וְהַיָּם וְהַיָּם
פְּעֻמִּים קוֹחַ מִתְּגַלֶּה לְחַסִּידִים וְהַנְּשִׂאִים וְהַנְּשִׂאִים וְהַנְּשִׂאִים
וּבִהְתְּגַלְּתוֹ הַרוּחַ הַזֶּה וְהַמְּדַבֵּר עִמּוֹ וְהַמְּדַבֵּר עִמּוֹ וְהַמְּדַבֵּר
בְּלִי סֶפֶק הָאֵם לְקִטְעַם הָאֵם לְשִׁישִׁים חַסִּידִים וְהַמְּדַבֵּר לְרִגִים
עַלְיוֹנִים כִּי מִחֹרוֹ אֵעָלֵה לְהֵם שֶׁהַזֶּה הַגְּדוֹל עֵלְיוֹ מִחוּפָּה וְלִבְלִי
אֲשֶׁר יִחְסוּךְ לְלִבְתִּי לֵךְ הוּא וְלִי הוּא עוֹד בְּאֵת אֲשֶׁר יִתְקַבֵּץ
כָּל לְיִשְׂרָאֵל וְיִעֲלֶה עֲלֵיהֶם גּוֹג וְיִהְיֶה בֶן חַמְרִים וְהַתְּפִלָּה
גּוֹג לְהַתְּשִׁיב אֶת יִשְׂרָאֵל וְיִנְקוּם נְקִמָתָם עַבְדֵי
וְיִתְגַּלֶּה מִשִּׁיחַ בְּן דָּוִד בְּפִתְעָה פִתְאֵם וְיִחִי מִשִּׁיחַ בְּן יוֹסֵף
וְהַנְּהַרְגִים עִמּוֹ חוּץ מִג' כְּתוּבֵי נְכָרִים עַבְדֵי יִנְסִים מוֹמְדִים
סִימָן לְהֵם נֶעְלָם וְיִהְיֶה גּוֹג וְכָל מַחֲנֵהוּ וְלִמֵּה גּוֹג עוֹלָה
לְעִירוֹ וְלִלְבָן וְלִבְרַר אֶת הַסִּיג אֲשֶׁר הָיוּ עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
לְפִי שְׂבוּתֵי הַמְּשִׁיחִים בְּן יוֹסֵף וְהַמְּשִׁיחִים וְהַמְּשִׁיחִים וְהַמְּשִׁיחִים
וּפְחָדוֹ נִכְנָסִים בְּדַת יִשְׂרָאֵל כְּמֵה הַמְּשִׁיחִים גַּם מִיִּשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הִמְיָרוּ דָתָם חוֹזְרִים וְכְמֵה אֲנָשִׁים עַבְדֵי יִנְסִין חַלְלִים
וְחַלְלוּ לִים וְחַלְלוּ לִים דְּרַכְסֵם וְלֵה שְׂבוּ לַעֲשׂוֹת רַצוֹן הַשֵּׁם
בְּחַמַּת וּבְחַמַּת כְּפִיּוֹשׁ לְהַסְכֵּם שְׂנִים זֶה כָּפֵל אֵל הַשַּׁחַת
פִּי שׂוּחָה עֲמוּקָה בֵּיתָה וְזֶה טָבַע בְּבִיחָה שַׁחַת בְּחַר צִדָּה
נְכָרִים בְּסִבְתֵּי ג' כְּתוּבֵי לוֹ עוֹלָה גּוֹג מִכּוּחַ קְלִימֹת הַד'
הַנְּזַכְרוֹת בְּהַרְסֵי וּבְמַרְכַּבַּת יַחְזִקֵל וְהַרְשָׁעִים מִסִּיבְתוֹ

יצאו ואל מעונתו ישובו זה הלך חזק דשעכ ריק עוג
מלך הבשן כושן רשעתו וסוף לתוך פנים שנשאר
מדור המבול שנהפך ללילה וללילה וכל
ולטעם פניו על המים וישורא עשירי עליה
קיש פניו על המים וישורא עשירי עליה
ובתחתיו עשירי עשירי עשירי עשירי עשירי
מאן מלך המבול ומה היה עמוד עמדי של נעלך
יורד לו לפתח מעיניו בלכות אבידותיה הנחות ולשכון
בעיר הקדש עור יי אבות קביבותיה נכבדות נחות
בעקות עדי חקלות דוחציות כי מה שזכרנו אשר
החלה זכו בו האבות המקום שפסק יטקב שם התחיל
משל כי זה עליון נקתה בחביון וזה במשא פמשה בכתר
גיה חליון וקבן זה מאד כי לא להקדש אדור יטקב במלכות
מיתר הרקאים זה יוד המבול שריכו יריהם מעבודת השם
לא יקומו ולא יחיו עד הנה ערשו ערש ברזל מה ברזל
חתיכות חתיכות כן מעט מעט מהטית האדם ונכנס לאהל
עד שיטע אהליו אפרנו שם ערש ברזל קשה מייסובל לשברו
לכן אם יסירו מעט מעט כערס זה שמסדק הוא סר מעליו
בא ליט הר מקיי עין אותן ומרחין לו כתח שלהיכל שערין
וחלונותיו עד שימאח מקום ללוק בו ולנוח אבנבא ליטמא
מותחין לו אם ללצים הוא יליך השער פתוח ומטא מוצעת
זהחדיקה בו ונשקה לו העיזה פניה ותאמר לו מי יוסל
לדחותו אמנס רמז עליו משפכו לבית המדרש והוא כולם
מחלו אבל עיקרו ומורו באומות העולם כי שם ביתו ובתו
וכל שכן מקום מוצאו שיצא בבנותיו לעלוקה שתי בנות

קב"ה במו שישמתי למעלה באהל נחה ויטע חתנו
 לעזרתו ויחידו ש ענף הלח ומונח צבנה ונגבה ולוט
 עמו נגבה וישימתי מן המעלה ויחידו עור ויטה לו
 עוריים נחמדי כי כביר מן המעלה ויחידו וקשתות
 ורמתיים להחזיר בגבורה ויחידו ויחידו ויחידו
 והוא הלך בחלק יחלק לכל ל' המעלה ויחידו ויחידו
 שמונה חלקים למחנהו ובתשט"ו למנו חלקי המעלה חלקו
 מחבל המחלק לכל המוקף והחזיר והחזיר הכל ונדבק ביד
 מד למורכב מוד וגם הוא מוד עקמונית לערוך את המערה
 גם הוא למחך כוכן לישב חתנו ומשלחן הוא עוג מלך הבשן הוא
 כושן הוא גוג והמוניו שגרמא העונות שייחרג משיח בן
 יוסף על ידו בסבת איש האדמה ובסבת לוט הלך ילך הנגבה
 ובסבת בן החמר ואדום האדמה אדומה ועתיד הקבה ל
 להעבירו מן הארץ שכל ואת רוח הטומאה אעבירמן הארץ
 ויחבר בארץ לרמוד על חד חרוב יחינו מיומיסביוסלשי
 יקיימנו ונחיה לפנו עולם והמשכיל יבין וידום פלאשר יקרה
 באחרית הימים ומשך אחת מנשי בני הנביאים אשה לו
 כנסת ישראל ולשון אחת מלשון אחת היא יונתי תמתי מנשי
 בני הנביאים ע"ש שהיה מקבלת מיכין ובוטל למודי יין מ
 מלשון וכל בניך למודי יין יצטקה ל אישע למדה שנקלאת
 ל והישועה על ידי החסד וכן אמר דוד לין הישועה הושיעה
 ימינך ועני כי הוא ימין לעומת כיון ושאל לעני אין סוף
 והמשכיל יבין עבדך אישי לטון עבדך כמו האידה פלך ל
 עבדך הושיעה כחסידיך והעני לוט על שם הצדיק אבד
 לל בהטאן של ישראל גרמו שיתלק הצדיק המשפיע לכנסת
 ישראל והוא גם כן רמוד בגול משיח בן יוסף כי עת צרה לעקב

בינה תמי
 יסוד חס"

ט' חדשים קודם שיתגלה עליו משיח בן דוד שבז מצד
 המסד בהמצעת קיטובי משיח בן יוסף בן מצד המסד
 בהמצעות המלכות ובהמצעת המכות לו ללא זכרונם
 זכרון אף ישראל בשלש קדושות מלאה בדרכה היא מות
 המלכות המשיחית לעולם ולשמיים הספידות מאידודת
 ומשפיעות עליו נשאת חרבה ויבטה וקצדיק אבד
 ולשון חשיכה ענין בטבע הנשפע ע"ן הקן המוצע שנקרא
 איש ע"ן י"ן איש מלחמה ימת נפתלק ממני ואתה ר"ל
 המסד ידעת בענין וידה וידע היה ידח את י"ן משפיע
 לנפשת ישראל ועתה בסבת מונתרחק ממנו הטבע פי
 הנוסה בא שנשה מוקומו בא לניק ולנשך ולקחת את שני
 ילדי לו יהודה ואפרים להיות לו עבדים רצועים תחת חושלתו
 לרמוז על גוג שהוא מבקש להכניע את ישראל או להכניס
 והוא מבקש להיות שר ושליט עליהם כראשונה ויאמר
 ליה אישע אמרה מדר המסד לכנסת ישראל מה מעשה לך
 להדיק לך שאין ברכה שדויה על אין כל י"ן עליו אס את
 מלכה מעשים טובים מישראל אני מדיק לך עד בלי די
 ע"ן משפיע לך מחכמה או מתפארת או שתיקן כח להיות
 נדבקות למלכות אבל הגידי לי מצד היסוד שנקרא מגיד
 על ידי הבינה שנקראת לי מה יש לך ר"ל החכמה שנקראת
 יש היא במלכות ותאמר אין לשפתך כל אפילו היסוד
 נתרחק ואין לו כי אס מעט שמן ר"ל מקצת מצוד שאין
 ישראל מקיימן לא מצות הדלקה בבתי כנסיות ובבתי
 מדרשות ובטכרו אפי נידונת משמן הטוב הזורד על
 הד"ש אמרה מדר המסד אס כן בטכר זאת את מושפעת
 ומשפעת

חתונה
 לעולם

ט"ע בינה
 ת"ת ד"ש
 זכר המלכות

ומשפחה ועמולה בקצות יב. אך קטנים מאד היה ה
 הצומח להם וזאת היתה הנהגתם והקטנים מהם בחיים
 שהיו משחקים בחוקי המלך עלת צדיקים. עוד אמר
 הע"פ שאין ציטרל צדיקים והקטנים והנשי מעשה שתשרה
 שבינה על ידיהם ויוצק שגון הלשון היוצא על הקצן על הדאט
 ויבא הגול. אם אין שם לו שבעבורם וזאת היתה הגזל
 הוא בא בשביל הקטנים הדמוזים בכלים דקים ופזוקות על
 בית רבן שהיו יושבין בבתי כנסיות אצל רבן לא מפני חימה
 אבותם ורבן שהיו רצונם לא לשחק בהם בזה לא תמשיטו שני
 ממלכאם דוח חכמה ובקפות חני גול אבותיהם עמדם ואת
 בוחי לתוך הקן וקבלי שמן הטוב והדלת והענפים שבמלכות
 נסגרות בעוד שהמלכות מסתלקת לעולם הרחמים ובבית
 לביתך תני למי שתתני ול תשפיע לחוץ לא מתמיד
 שהותירו בעך פעני הנותן מטר על פני הרץ ושולח מים
 על פני חוצות כמי שמשקה את הגפן ושתו חילני סדק ב
 בעבור הגפן כך בתחלה השפע יורד למלכות והמלכות
 משפעת להכל מטטרון הגדול ומטטרון הגדול משפיע להכלים
 וההכלים למטטרון שר הפנים הוא חנוך בן ידד כמו חנוך
 נער על פי דרכו והם תחבר חנוך עם דרכו שסתמצא סודו
 והוא שר על כל השדים ע שרי אומות העולם אחר שנותן
 (מיכל ומיכל לישראל וישראל מה שהותירו נותנין לאומות
 העולם והררי ציון הם לימודי יו"י וענין סגידה קחת שלח
 יושעו אומות העולם שבע שנים אחר שיתקבצו ישראל
 לתוך ארצם כדי שידעו כיו"ש להיסבי ישראל ויבאו להתרצות
 לפני המלך המשיח ובסיבה זאת שנים נשפעים יתקבצו
 המוני גוג ומתקברים כל האומות לעלות עליהם והקב"ה

זקן חסד

ס
 חנוך דרכו
 בג' ע"ה

הורס

הורק מהשבותם וכל אשר לכם חסד וחסד
 ישר ללמי שבקולת אצותם וכל אשר
 לכם לך שער בנין בלתי וכל אשר ללמי
 נובן בלתי מחסד ללמי וכל אשר ללמי
 וכל אשר שער בנין בלתי וכל אשר ללמי
 כספם וכל אשר ללמי וכל אשר ללמי
 והשיג הדור גדולה מתעלה למעלה וזה חלק לך

ל' אצילות בריאה יצירה עשייה
 עולם הקדוה ועולם הנאמן ועולם
 הגלגלים ועולם המעשה מי שהשיג
 בל עולמות לו על מדבונת
 חלקו בעולם הנצח חן צורך
 בעולם המעשה והלך

מאעל שבבר הוספע בסוד חביע
 יסע ל עולם הרחמים הוא עולם
 הדא וידבר לשפע חובות שפודים
 חלת נהרס ועוד כלים דקים לרמוד
 על אותן נשמות הנדחות אשר ב
 בעולם התמורות שהשלימו עונשם

יחדו לקדמותן ויפיקו רצון בימי הגול למי שהשכינה נלמדת
 עליהם סגוריה ולא יודע להכנס להדרה לה בדם ובחזרה
 נטהרים ונשפעים הם מהישים ליד. כולם משמיעים לה
 מהין סוף והשר ידוע סגור השער בפניו שלא יבוא עוד ל
 שער המלך במקדם. חן עוד כלי. כבר כלו כל הנשמות
 הנדחות וכלו הנשמות שבגוף. לפי מפרי אמתה שמן לפי
 והשפיעו לעולם פי בדין עליך לפרנס הכל כענין שכל ותקם
 בעוד לילה ותתן טרף לביתה נחם לנערותיה להנעדות הרמויות
 לתת לה רל' השרים רוחי פני המלך. ואת ובניך תחזיר
 בנותר עס המלך במלכותו עד לאין סוף תהיה עולה לקבל
 ובחבה ונסבה למעלה למעלה והמשכיל בין חיותי שנת
 תלוי לפי. ויהי היום חן ויהי לא לשון עער וביום רה
 חשה גדולה בחתנותיה שקבלה מז' ספירות מהינה ולמטה
 ומדת החכד עוברת ומאירה אותה. ותחזק בו לאכל לחם

נשמת כל
 הספירות

מאה

18
מחך סנימליות מוטעים טובים והמטבה אשר המטיבו
לה השוק לשון (ניסנע) והמעין הטוב רל מן ההכמה
הוא סוד חב ואם ותמנהל חישך לתפארת כי חסד ל
בל היום טונה ליה בהגלות משיחם ומתעטט שמו בכל
עולם הרחמים מתגלים במלכות ודייטו אבריהם גדולים
חקצנך וליה שנה משיחנו תהלת התגלותו בארץ ישמעל
והליכתו לרומי שנת לבשי עוז (עמך) ובבואו לעירך בארץ
תימן שנת חני שם ידוד (להתכד ליצירך) חקראו והחמק
קם למטה השע וגזירות תוקמות לו את לו וחצירעב ודבר
מתחיל למשש במקומות ידועים נקובי שמות במעשים
רעים ומלך המשיח בהסתרת מעם ל' חדשים לראות מי חקור
מי הוא אם תקנה גזירה בעד האומה הנה יי שמה ומלך
משיח לובש נקמה ופודע מבני אמה צבילה עצומה ופחד
ואימה ולמה חסתיר את עצמו כי זה בגדרת מלך המלכים
ב' (רחמים או לנקמה אם אין שם תשובה שלמה ובהדבק
התקד במלכות דבקוב שלימה אד התחדש רוח בינה ומתעוררים
לעשות תשובה כי בכל עת אשר חקד פונה להמלכות ישראל
למטה מתחזקים באמונה במצוות ובכל מעש טוב ומתחזקים
באמונה ואין שטן בעדם להשטין וכל זמן אשר חקד פונה
למעלה להצא ואמה עילאין פתרון תתחין שלטין וישראל
מתרפי וידידו ל' עדנן מתחלפין עליהו בל' ירחין מל' כתרין
ומשיחא יתיב ושתיק דלח יהבו ליה רשו והכי חמונה ל'
יומין או ל' שבועין או ל' ירחין יתיר עלהו לנה ועל דא חקן
רוח היא בישראל ונשמת שדי תעוררם שמתחלת ניצוצי
הנצוחה בקטנים שיכיו מתנבאים על מלך המשיח גם אומות

העולם

העולם עובר רוח צפיהם להיות אמרוס בא מלכס
בא מלכס וישראל מהפזקים במדות מאמרים זה ליתן
לנו ששחה שלטתנו מעדותה הא עת רצון (מבעי
רחמי למלאת היכל לכה ובעשה נח עליית קיר ונחזק
חותו קיר פי הללך בודיבוח בו וקר ליה ושוכב שמה
ליותן ובת זוגו הקבה ושכינת עוזו תפארת ומלכות
נפט ונשמה חד קרא ל הער הידוע בעל כרחו הביאון
ובלהות סבבורו לקראו בקול גדול ולהכריז בעולם
כנו מקום לישראל יבוא הגול בוחי פלה בוחי פלה אל
כותר והבן זה מאד כי במלח עינים שכינה יושבת ו
ומלמות זכות עד שנתנו לה ששלה והושפעה בצדיק
לקבץ בניה לנותם ועת שהלבייה אצל הארי כמה
מפרי צי בני ישראל יחדו לאומות העולם ויכנסו לדתם
מחמס מלפיות וצרי העת כי הפתרים שולטים ויונקים
מד' קליפותא העת יהיה בצרות ל' שנה מיום לידת
הצדיקים הגדלים עד שיתגלו וז' שנים מהם קודם
התגלות הצדיק שכינה תתא עס שכינה עלאה הבת
עס אמה לבאט רחמים מעילת העילות עד לחין סוף
ובעצתה מלפני המלך כוכב א' נראה ברקיע אחיד קשה
ורומחין דמי לכלסטר וכמה כחך ורעדה בעולם ואוי
ואבוי על מחן דלא אקר הרעיה ומהדר בתובתא לקמי
מחריה ועל האי יומא אתאמר מפני כחך יין ומהדר
גאונו בקומו לערוץ הארץ למועד מועדים שנתאס
יעלך לשמים שיאן וזהמתו חיתו יעד ושנת שלומים
קץ הימים עלב בקר אמת הוא בחליונים שיטאר

מאחוריים

פ יאלך טוב משיח
בן דוד ופן בינה
צפור מלכות טוב
צפור לל חס יגאלו
על יקוד קרי טוב ואם
לא שר המלכות והוא
דמוז למשיח בן יוסף
ומש מחוריים לא
מפנים לל מקום לך
ששי לא מתחלתו

מחוריים לא מפני תחלתו
צפור עז יאלך טוב וזה עתה יבט
יעקב למועד הזה את חובקת בן
והיה באחרית הימים יידאו כוכבים
גדולים נראים שבאים בערבותיה
ממקדה למערב יוס בוא משיח בן
דוד לארץ הקדש ומשיח בן יוסף
מדיון עם מלכו ישמעל של לך
הכה ובשנת שלושים ערב בקר
ששלמו ימיהם לנשמות הנדחות

לעולם התמורות ופלו הנשמות שבגוף ועל חותנו יוס
נאמר ויכי ערב ויכי בקר ומראה הערב והבקר חמת הזח
גדול ונורא והעולם כולו באורה העם שדעת עת צדק ישבו
אורה חור פני צבי הבא מעד הטוב או מעד הבר הוא הטוב
הנאצל מין צפור למועד הזה מזרע פן בינה צפור מלכו

כלב זה להינו קוינו לו זה יין קוינו לו
וזה שמו אשר יקראו יין צדקינו זה יין וינך הלך
וגדל עד אשר יגדל מאד ושמעו ה' בל המדינו והוא
נגלה ונחבא ממדרגה למדרגה מן המעלה מעלת
פ ספירות מגדולה עד מלכות תחלתן אשר בקש שלום
ורדפו אשר התחיל לקבל מוסר ונבטל את העדבורת
מפני העבירות ולדחות את הלץ המתלוצץ בעדינו בקש
לך חכמה ואין ואף להערים לא ינקה כיון סומך ידו ו
וישראל מקבלים כמה גדירות ואעסות ומס גדול מדי
חדש באדשו וכל ימים אשר הנגע הנוגע בהם משנת
לקרוא להסדרור שהתחיל טוב לקבל נגף שלום אחר
שתי

שתי שנים עולה במעלה אשר אמו ששזכר עמו בצנינה
עם החזקיס קיר קטנה ה' לעירא דיוקרא עד כלות חיותו
יער והתחיל באינו שדי מכת מוסר הכה וכדוע מטענתו
עד עלומים ויחד שנים לירדה התחונה בהמתאכלות
ואז נהגו בן דהמנה ועורידו וחק לו תקומה כי דה
בכה הכמה אבם וחמא מתגלה בחמה עזה ונתן הנביא
בא ואשקלן לשמה ועקרוק היה נעקרת וכבדקעת מפע
יד יי' אחר כלות העת והזמן וקבוץ עם אמן כי לה ישראל
מלהיו אמן וימאן מסימאן ויוצא לקוצרי עמל ויאמר
לאביו ראשי ראשי אתה ענין היסוד ל החכמה שהיסוד
עולה להכתר לקבל עוד מלכות ויאמר שהיו ל אמו
לבינה והנער בכח מטטרון הגדול אינו מטטרון שר
הפעם כפי זה הראשון מעולם הרחמים שהן ג' עליונות
וזה מעולם הדין וישארו ויביארו היסוד לבינה הדמז על
משך בן יוסף שלאחר שיתקבצו הגלות עולה עליהם
גוג וכל המצבו סודג הרג רב ונהרג משיח בן יוסף וטענה
מחופפת עליו שיעה כמות ההבה ולא ידעו חיפה הוא
שהקתירתו על השכינה והוא עולה במעלה עליונה
להמציא להם מצוה אל להרוגים שנהרגים בהמון גוג
מה חכמה מבקשת שימקד בן לזה בלו גשרי החסד
שנתגלה ויפרע מגוד בלו גשרי החסד פיוש לו פעם
ואחור מה שלא יהיה למשיח בן יוסף וכגול הראשון
כך גול אחרון כי זה הרג את המצרי בלו ויך את המצרי
וזר מכה את גוג בכח לו שבא מלכה שמספרה לו
ולמה נהרג כמו שאמרנו למעלה כי זה נאחז בגבורה
להתגבר

להגבר על האומות ולהחריבם ולהכניעם ולכן אחוז
 בסוד גשמי מלב שני דהרבה רשעים רשעים שלפני
 יה וזה בגשמי החסד בלתי כלם אדוקים זה בזה כוונת
 צריך לזה ולה צריך לזה למה שחלקו שליוהב לה
 נתקיימה מלכותו שלדוד כך למלכותו בן יוסף
 שלוחם מלחמות השם לה וכלי להרבונן ולהתבוסס
 משיח בן דוד ואעפ שהם מתגלים בחוד לקבץ שמאחד
 לעבוד את יי שם אחד זה נבנה וזה נקשר כי לא ניתן לו
 רשות מאביו לל מסוד החכמה שנקראת אב ואם ניתן לו
 רשות שניהם כחות זה בונה עיון עיר הקדש וזה מכניע
 מלכים ומקבץ שרדים אחר ולא יהיה שריד ואין גוג עולה
 ואין משיח נהרג אם יש שם גודר כרץ ומסעוד לשכינה
 קדמונה במלך חני שם יצוד ואני בתוך הגולה האם אין
 כך גוג עולה ומשיח נהרג והסימן אם תמצא צוק שבדמשק
 שבקע וכפל לארץ ונראה כוכב לפניו גדול כדמורד
 דומה מתהפך ויש שלטבריה שנהפך ליום לימים ומלך
 ישמעל יצא עליו מלך דומי רבתא ובכשחותו ואמר דומי
 הקטנה ולקח מלכות הישמעלים כולם ל שנים זה סימן
 גוג שעתיד לצאת אחר ג' מלכים ואחר משיח בן יוסף
 יוצא הוא ותליותיו ומתפשטת מלכותו בכל מעולם שנים
 ויכבש כל מלכי אדמה ועולה על ישראל לישלם אומה
 שמתקבצים עמו ויפשוט ט' חדשים בכל ארץ ישראל
 לבד והסימן הזה אם יבקע צוק שבדמשק ויירדה כוכב
 יוס' בהב ויעמוד הכוכב עשרה ימים אז יהיה כן
 שיצא גוג האם לא יהיה הסימן הזה כי אם שבחוד אחר
 חוץ מאדש אב לאיעלה מלך דומי על הישמעלים ולא
 יכבוש

גינה
 חיותו
 בתקיתו
 כלומה
 דה
 דנביא
 אפע
 שרל
 אר
 יסוד
 מו
 ר
 נות
 על
 ס
 שמינה
 הוה
 גוג
 סד
 ים
 סו
 נה
 י

יבוא שחת הדף רומי הקטנה ולא יעלה גוג על האדמה
ואם היה חסימן הזה באב בודאי עמידין כמדוע לבוא
על הישמעלים ג' אלפים קהאחר זה וטו שטים בבל העולם
ל טנים וגוזרים גזירות עליה שמעלים גם על שחר ה
החומות ובעקבות התבנה משיח בין יוסף בארץ השכנה
ולוחם מלחמות חזקות ועוזר מלכות ומקבץ את ישראל
מסוף העולם ועד סופו ומביאם ל מחוז הפזם ער ש
שמתחילין להתפוסק ולהתפוסק ולהקריב קרבן ואז גוג
עולה לצדוף וללכדן פל המינים והמוסרים והאפיקורוסים
והכושעים והעבריינים והמורדים והממירים את דתם
וחזרו בעלות המשיח וד' פרושים חכמי עולם כתות כולם
יתבררו בימי גוג בולם כלים וכבר תישוע עליהם נאמר
למחוז בכמות הדף וינערו דשעים ממנה וברותיאם
המורדים והפושעים בי כי בעונם המשיח בין יוסף נהרג
והם הקוצרים קוצרי עמל רשעים ועליהם נאמר וזרעי
עמל יקצרוהו ונמה הם עולים כתות לו הרשעים חלוא
בעצת סמל וד' קליפות מחנותיו לחשב פברא שונה
כמו במצרים שיצאו ערברב עמדם להטעותם והטעום
והצליחו עד שגרמו בזוהמתם לרבות קלקול זוהמה
ובסבה זו נחרב בית המקדש ועדיין מתפשטין בעולם
לכך מצקשים לעתיד לעשות כן ויני לא חשבה כן חכמי
יני ברחמים גדולים דחה אותם הגול הבא מכוחה אשר
בקשה המלכות עליו מלפני החכמה באמר לה התפחת
מדוע את הולכת איו היום עת לא בא קץ הימין שבי
שמה יתבררו ויתלבנו אמרה כבר באו בע ער מעבר

וכח

וכתוב ללצה וקצרה בזה להניק את בניה בגזרת יצחק
שנחה נח לי אחר מהנערים מטטרון חן אפתריל ובעל
למדת החסד ולרמוז על משום בן דוד ועל עיר בן חתונות
ולשון הליכה הוא הקץ לאחד שולח שבת שמוא תאמר
בזה החדש או בזאת השבת ששם רמזים במדת המלכות
שהיא דין רפה והוא שנימז ביצאת מירושם בחפזן אבל
בגאולה העתידה כי לא בחפזן יצאון ובמנוסה לא
תלכו כי הולך לפנכם יוי במדת רחמים גדולים ומאספם
להי ישרלי ואומר שלום לל במדת השלום יגאלו ישראל
והחזרה שכינה מן הגלות כשיהיה שלום ביניהם ותקלקל
שנאת חנם שהיא מאהדת הגאולה ולה הדבר מבואר
נהג ולך לל אל תתעבב מלבוא ולשון נהג ענינו וידוד
כמו שאמר בפה בחותן מלבושין שהלבישו הקב"ה
לבושי נקמה ועיטר אותו וכבר ביארנו בו כינה קדישית
בפרשת שמות ויקס מלך חדש ואין צורך להביאן כאן
נהג ולך נהג במהירות ילך וישוע את ישראל ויחיה
משיח בן יוסף לתעצר לי לרבו בתעצר מלכות ויש
לה שורש במקרא אמרה פנקת ישראל איני לובשת כתר
מלכות ומלכות לגול עד שימחה גוג שהוא מזרע עמלק
וכן הוא אומר חיה למוטב לו אץ הכסף שלם עד שימחה
זרעו של עמלק ואמרי' נשבע הקב"ה שחינו נכנס בירושלם
שלמעלה עד שיכנסו ישראל לירושלם שלמטה וזה מבואר
לל כינה מתאחדת במלכות ומאירה המלכות בהקדמתה
ותבא אל הויס הלהיס אהר הפרמל כינה ידועה שנתעלית
השכינה שהיא ה' צהרונה אה' ראשונה ויהיה יני אחר
ושאו

ועתה אחי ורבותי הנה העולמות הללו שפצו שמי ירחק
שעיקר קבלתו משם הלך אל על שם שמי ירחק
שיקבלו אלך קמטת להכריעו ויחיהו ויחיהו בגי
אלך לך עטרה ועטרה לך לך כמנהגו של עולם
זכר וזכר נקמה נקמה בעצמו ועם ב' אחותיו
הרי זכר נקמה נקמה בעצמו ועם ב' אחותיו
ותוספת שם נקמה נקמה וכל דבר מקבל נקמה נקמה (מה שהיה
למעלה ממנו הנה החצי הראשון שהוא יפה פתח חכמה בונה
בעולם הנקמה והחצי השני שהוא זה בעולם פתח הוה עדין שלפניו
בעולם הגגלה והבן קוד נפתח בעטן הדיווג
ויאמר ריץ נח לקחתה כמו שראיתי כמו שלפעמים עושה דמס
שליחות עי המאקלבים שכן תמצא בחיוב ויבא גם השלש בתוכם
ונענש חיוב על ידו והרבה שליחות על ידו כפי מחשבתו שלא
דעות בלי ויהמר השלום לך השלום לחישר השלום לילך
השלום לך דובנת ישראל השלום לחישר דה רקו באמצעי
השלום לילך הוא המלך המשיח ותאמר שלום סתם ולא
פירשה ויש לדברים אלו עיקרים אדונים בנשיאת הספירות
והארתן דו בזו ובזו מצונו תחזי שמה שלום שחינו דחוי
לשלום וזיחזי ושלש בתבני יושבים בפתח השער למוז על
ד' קלימות שהן הוחזות במרכבה ועוד שהוא למוז במקטרג
הוא ובניו ובעל לשון הרע שהוא מלשון הרע הפירות ואת בן
לחביו ועליו רמזה התורה כי ציד בפיו שהוא מצדד איד
הפירות ומליץ ליצטק בכל אור וזור עד שיבא קץ דלור מקן
מקן צפור למועד יבוא הגול הזה זה יי קוינו לו הוא הגול
הטוב של חס יגאלך טוב מצד היסוד ואם לאו וגלתיך חכמי
בצינה עם המלכות זה למשיח בן יוסף והסוד חס יגאלך טוב
מצד המלכות על ידי היסוד בכח הבינה ואם לאו וגלתיך

חכמי

אנכי מצד יצואו עי התפארת והחפז בכח החמה
ויגש גיהנום וקודגש הליכה וכן אמר בירדנות
אחת להם בלתי ישרל עושין ענינים הרב נוקטתם
ברית נוקטת בקם בעבור היות ששית ברית לכן בריות
ישרל עושין רצון קונס חרב לך מלכותם לטעם דמ' עשיר
וכך תמצע שאמר יהושע משה כינו על בחר לנו אנשים
ואין זה מקום להאריך וגם כן ירמוד על כע הנער קודם שיבא
משיח בן דוד ותאמר חיי וחי נכשר חם אעזבך כי
בתלה פעמים שהקצה מכריחו ועושה שניהם עליו
שהקטיגור נעשה סגור ורמד לדבר לא עשה ערכו סלואתי
לא המן גם לעתיד לבוא בבוא עת ולמן אין בא מבשר
תלה נעם למן כי אם סמל שילמד זכות על ישראל כיון שלא
נעשה עוד ענתו ולא הועילה בפע מיכל שטגבר על כל השדים
לכן מבקש הקצה לעשות שניהם עליו ואין קטיגור נעשה קטיגור
ואה היא השלוח שבבקש לעשות על ידו שיביא ישראל מבי
האומות לפני הגול ואינו יכול שילמד שילמד אומות אחרים
עמו ואעפ"כ עי מחנה שנ' והביאו את כל אחיהם וכל הגוים וכן
בתלה כיון שדחו אותן אין דוחין אותן לבשרי כיון שזכר חיוו
בקדש עד שבעבור טומאה מן הארץ נותנין לו חלק כשעיר האמנה
לכן לעתיד לבוא משתלח ושורק לכהות שדי הים ושדי האדבר
לבוא להידמות ולבשר בשודות אבות ונחמות עי אנשים ידועים
מישראל וקטנים שהתגלים להם השדים ומבשרים אותם בבית
הגול גם על ידי גדולים מישראל אנשים ונשים למי שהגלה
ליו או האשה כי הוא ליהו ואין הדבר כן אין ליהו נגלה לאחד
מישראל לא ולבשתו עוץ א' מעצו רוח הקדש ומגלה דזים
עליונים או דורש ברבים ומבאר הגדות עמוקות דה מי שיש בו

הק
ג
ש
ל
ה
ל
ג
ע
ל
ת
ו
ר
ג
ב
ל
ק
ל
ו
ב

דירך לו בודאי נגלה לו איהו בן בחוש בין במוטסלבין חלום
והוא זמן שר יהיה עכל אהרים שחינן במעלה זו בודד
ופגעו קיים את אים שדיים ושדי מדבר ששורק לקס שרם
הרר כח קמל וסעיר ל רשבו יקרה קמל שורק לשם מדיחי
רבהן דעירין חושמדיחי שורק לפתותיו וכל חי שאשור
היה במעלה זו קובה עוד למעלת אנשים גדולים שיידה
להם איהו ובלבד שאם יהיה סדור כל יטו מקרה לילה לא
קגיע לטומחה חבל אם הגיע לטומחה מקרה לילה סמוך שיוזק
בגופו או בצעו ואם יש עמו קצת בחמת קבוץ שדיים לפניו
חיים מעלה זו אפשר שיידה איהו לו ואלו שנראים להם
השדים וראו מודיעים דברים נוראים בטענינים ידועים לא
בדברי אלים חווים והנה קבם שדי יים אהן לגרם מודיעים
בגדרת חשמודיחי במחמר קמל ולפעמים עושק חשמודיחי
נכלאות בעיני מלכים ושדים שבעקשים להתעולל עלילות
בדשע על ישראל גדולים במעשיהם לבקש עליהם עליה בגזיה
והמה יבנו במחשבתם הרעה וזעי אהרוס על ידי שלוחי
והת השעת אשר נראה להם איהו לבשרם בגול על שלש
פעם הם כת נגלה להם איהו בחלום ורוחיים כלו איש מדבר
עמם ויש אשר שם דבר בפיהם כמו פסוק שמפיל לתוך
פיהם בקומם מערקותם ויש אשר יהיה עמם הרוח והוצות
בצחות לשונם כדבר שיר ודמיונו ויש מעלה רביעית גדולה
והיא חבן יקרה נגלה להם פנים בפנים ולעמיד לבוא הוא
השתלה לבשרם בגון זה ובשורה אחרונה מבשר בגלוי
לקטעם עס גדולים ועושה פלאות בעולם עד שכופר עיש מעל
מדכדתו או מכה או מנדה או משלח אש במקום או מטביע
מקום או מייקר מלך אהן נסים לו ובשורות לו עתיד לעשות

כד יבדל ופך פתבתי מפני ושלתי לו למה תקלס בשמים
 מבשר וזשתלם ללון ודוחין ומדיקין בעולם על שדחן בעיני
 האומות מאבות בצדקים מלויים שחונן כפי רכש קולבים בידים
 או דוכבי סומים נכנחיס עם חרשיות ומשחקים עמך
 בקמטון דע בדה ואמשול לך משל למדה דבה חמז למלך
 שנשבית עליו מדינה וסיון שלמלך ובקש לעזרת על
 השבויים ולהקדירם ולהצילם מידי עושקיהם ושופיהם
 כמה חיונות יוצאים לפני ובמה גדודים מקדימין לפני
 וקודם שיבא להוציאם ולהצילם מלפני שופיהם עומדין
 אחריים והולכים ומבטרים שלא ברשות המלך ולא צוה
 חותם והמלך שמח בשמעו שהלכו מהקטיגורים בשלחוק
 בשורה טובה ולעשות פליאה בעיני מלכים ושורים השופים
 בני המדינה בני המלך והנס אומרים לה בכה ודה בכה ל
 בני המלך הנשפים גם משתלחים אגרות מגדודי המלך
 גם משריו גם מעבדיו ובע המלך שמחיס ונלחצי
 וכשמוע הלוחצים השופים בני המדינה אומרים להם
 כדב הוא ויהי כאשר קרב ל המלכים אשר שבו את בעני
 ואשר החריבו את המדינה נכבדו ונחמדו ואחזם חלמה
 ורעד וכך אומרים לה לה או לנו בושנו מאד מבע המלך
 וכאשר ראו את המלך כמה שמחה שמחים עד שבוכים
 שט בבכי יבאו וברחננו אובילם כיושר ל אחודין במדק
 לחי (פ יסוד ובינה חיי יין יי רומז עלה שם שהוהקן
 האמצעי וחי בערי רומז עלה שכינה שכינת עלו שהיא
 נס שדוד ורמז גם העדבך דבקוק השכינה בחסד שהיא
 מלמד

מלמדת צמית על ישרל דמיתוי עבר למעשה כמנו שביתת
עבר על מצות לישע דמיתוי עבר למעשה כמנו שביתת
כוחות הטומאה זילך להחיות הרועים שהרגו בני ישראל
ופי ואין קול ואין עונה ודן עטף מלחמתן שכוונת המקדש
כמו שכל גבוליהן בני ישראל רבעל לרמוז על כוח החיצוני
וישב לקרחתו ויחמה לו לא הקיף הכער דלחיינו דזצד
בתחית המתים שיתוף ישרל ויחיה משיח בן חמרים והבן
ברמז הדברים כי החומות אינם דו ציס בתחית המתים
כלל העם שהן שמחים במלך המשיח ושמחתם אינה אט
בעבוד שלום אבל צער הוא לכם מלכות ישראל כיומארו
חייך היו לשמה לחומה לו ופש לתחית המתים שחינה לא
לצדיקים וחייך חיו הרשעים ובחיים קרויים מתים מיד
הבין לישע שהוא רשע שעבר על דבריו וקדמו למדת
החסד שהיה מלמדת על החוטאים זכות להציל אותם
מעונש הדין והסימן ויגש חברה ויחמה שהן דשורה
למדת הדין להוציא דגלה עד שמרימה ויוצאה מדה
חסד בדגלה ויבא לישע הביתה והנה הנער חת מדה
החסד בחתה למלכות להאיר והנה היסוד מתרחק לכך החשך
לו המעין הנובע וכדבך במלכות והחיה משיח בן חמרים
הביתה ביתיה דומד על בית המקדש שהוא קודם לקבוץ
גלויות והיינו דקאמרי' חסד כו שני גולים כחחד זה בונה
בית המקדש וזה לחס מלחמות שס' ומקבץ נדחוי ישראל
חס לא דכו משיח בן חמרים שהוא בנה בן בניה מקבצים
במלחמות חזקות ומביאם לירושלם ובונה בית המקדש
ושהי שנים מולך כשחול כי הוא שחול לנין והבן ואמרי

נה

לך חדשים שנה ואמרי לה שמונים ואמרו לה מתחיל
 לבנות ועולה גוג ובין כך ובין כך כפי זכותם של עדות
 נעשה להם בתהלה בנין שני בונה ירושלם יי וי פוטיח בן דוד
 נדחי ישראל יכנס משיח בן יוסף הדוסא שנקרא יוי צדקנו
 לטבורי לב לו תחית המתים ואם זכו כבר עלה גוג בימי
 הדבן מקדש שני ועיין ברשי ל' ויוסף בן גורדיון בענין גוגים
 מושבב על מטתו פלטון קנה מטתו של שלמה וענין מושבב
 ענינו כשיגיע השפע להקמת ישראל הרמוזה במטתו השני
 יבין והיא מלמדת זכות על משיח בן יוסף וכן המצא מלת
 לישע משיח במספר קטן עם המלה ומדת החסד גורמה
 לביאת משיח בן דוד להושיע את ישראל מיד גוג וזקנו ביקור
 ויבא לישע הביתה ר"ל משיח בן דוד כי הוא משוך מכה ה
 החכמה ע"י החסד ביקור היסוד שמתגלה ברצון הקב"ה
 ויבא ויסגר הדלת בעד שעה ויתפלל ל' יוי ר"ל נתגבר משיח
 בן דוד בכח השם שנתטטר בז' מדות ע"י המלכות דה מאב ואם
 וזה מאם' ופגיות הדלת בעבור גחזי ושלשת בניו והדבר
 מבואר ויתפלל ל' יוי קטור החסד והתפארת בחכמה ובכח
 להמשוך מאח סוף וענינו לטטר את המלכות שיתחזק משיח
 בן דוד בקו המצעי וימשוך החיים מסוד החיים הנצחיים
 למשיח בן אפרים וכן היה בלישע ג"כ שהצדיקים יש בידם
 להמית ולהחיות וישם פיו על פיו וענינו על עינו פענן שנ
 והדיוח ביראת יי מכחן יתבאר לך כי המשיח נאצל ונמשך
 מסוד יראת יי והבן ופיון שהחירו הספידות זו בזו בראת
 חן סוף החירו בל' קיס תכל רגזה ותרעש פ' ברוקסון הענפים
 הארצי ויחס בשר הילך שחזר ליו החוס שבספירות תבל זה
 הטבעי ועל דרך אחר שמה יסעו ושמה המלכות ארץ זו
 יחנו

פ' פתח

פ' חכמה ובינה

פ' חן סוף

פ' חכמה

פ' ברוקסון הענפים
 שבספירות תבל זה
 היסוד רגזה זו
 המלכות ארץ זו
 ארץ ודאיו

ארתי
 צד
 פנים
 סוף
 וני
 צד
 והבן
 פ
 לט
 אלו
 לה
 איד
 ת
 ס
 י
 ד
 דת
 משוך
 יס'
 בוצ'
 י
 לה
 נס
 דש
 ורי

יחנו שני משיחיים שמשכו משך הדין על החויבים נחש בג' משיח משיח לישראל ופחש לחיות העולם לפנות במה שטעבדו את ישראל וידוע שהחכם נברא בעולם לקיים אצל איברים המבועים ויש להם דמות במחנות פרוצים עסקת וכת בעלונים זכרון שפח משיח שהוצא אלם עזמו שבו תמצא סודו

פ
סוד
משיח
בסוד

נתרבה בתורת הקפירות במלכות לכן תמצא אלם ראשו לעולם המלכיים ומצוארו עד סמורו לעולם הגלגליים ומטבורו ולמטה לעולם תיפודות אלם ידפה בשלש ויהיה שלם בשלמות חפיע הנה ראשו דמוז לג' עליונות כתר הב' ואמצעו רומז לסוד הבכין שתי קדושות

לחסד וגבורה שני שוקיו לנצח והודי והברית ליקוד עולם ומסאן יופן לך המשפת החיים שהמשיך לישע לילך שהוא משיח בן יוסף שהוא זלדי ושלם בתפלתה שלמות פסל איברי שכל המשמר חבר א' מאיברי נעשה מרפפה לחותו דבר הרמוז בו וכן תמצא יוסף שמר בריתו נתנו לו סוד הברית והרמז על משיח בן יוסף השלם אחת הנה ואחת הנה ויזדרר הנער עד ל' פעמים לרמוז פי בז' חזר ל' שקבל מל' ונגלה ל' ונחבא ל' מתקבץ הסל וכלו הנשמות הנדחות בעולם התמורות ואם הבנים שמהו וגיהדי נטרה הוא ובענו ובא להמחנה ושב הקטיגור קניגור זה המלכיים אשר מלכו בארץ אדום נבהלו נחפזו וספוטמו פי המן בן המדח צורר היהודים הרגו פי עוד מוטד לעת הדה ברבוק עוסקים בתורה ומקיימי מצוות המלך המשפט שוקל את ישראל מחת בשנת היוכל הקחת דברו נא באזני בני הת אין בן

בנה
הת

יוד בא עד שתכלה חת מלך ששי וקוינו הולך סנממו 2
 זכאים הא הזאת והא הגול יחם הכדיעה חובה הן עורבים
 גדול עד שש מאות שנה למי גח מתבקען מנועי ותמותה
 הא כח מאזנים מעוייעת ודתי מתגלה בגליל ימים בשנת
 היה וחוזר ומתעלה לתכל מלכות מז' מלות שנה בגזת
 ז' חמונה ומתגלה בארץ השכנה במקום לרובם שלטת ולרוב
 החכמים והקובלים ל' ימים וחוזר ומתעלה מתקבל עוד מז'
 מלות כנעלמות בתוך הבנה הרמוזה בין צפור ל' קן בינה
 ל' קן למלכות פלא ודור קן לה הרי פה שנה במור המלכות
 וחוזר ומתגלה עוד בחמה עזז ונתן הנביא בא להפדית
 עולל מחוץ שמתעולל עלינו תמיד מבקט לפלותינו הוא
 השר הידוע מתחילין פתות הדין לשלוט בו אם יעלה לשמים
 שיאו וראשו לעב יגיע כגללו לנצח יחבר ג' שנים בחרב
 ובדבר וברעב ובהש תלהט בארמונותיו ששנים הרעים
 מהם ובהם וחוזר ומתקנחותם המלך המשיח עד תחלת ל' קן
 תפא' ופתי יערים להתחכם במה ינצל הוא מלך ישמעאל זה
 בגוגיים ארץ גוזא וחוזר על רומי לפבטה ולהכותה עד בלתי
 שנת לפשי עוד קדועיני ואיה שוקן ואיה סופר את מדגלניהם
 הצורות הבטחים עתה גם וברוב עשרים יתהלל מחוצבות
 הארץ הזרה אשר ירשוה קאת וקפוד וינשוח ועורב וכל שנת
 פתות שלש ארץ בגזרת עירין ובמחאר קדישין ושתי שנים
 שעתיד להכותבה כי היא ארץ רחבה ופ' שנים בד' נופות
 ובכל כוף מתגלה ה' חדשים ונקתר ד' חדשים בכלל החמש
 שנים שתי השנים שכובש בהן מלכים בד' נופות ושנה
 אחת לקבוץ ולאשר בהשר הגלו חותן הנחבאים והנקתרים
 במדבר

תלז

זכר
 שער
 זכת
 ירו
 בור
 יד
 גר
 סיה
 תזרע
 ש
 נס'
 חשיח
 כל
 מוז
 רמז
 רר
 ונגלה
 זלס
 בא
 ולכו
 תח
 מקים
 חל
 בן

במדבר מערב פני איש ונתת לחבור ונתת סמך קוח
ובני שונא עתה ופסיכיתתם עניי שמיח וחונם קביות
ארץ עני עני שונא עני יתן פטי חונלים ^{בני דומה לאטיח}
כחת אשית פסח נולד כרתה פבית איש ^{בן דוד דומה לקוד}
קדון חסם ארץ פניו ופניו אולדו תקרה ^{עולם}
עליו השמש ידעה עמוד שלוש פארק דעבי ומעין מתגלה
ומגדלתו חמא ג' שנים ויורה לו גברא גלוקתו ומכניחו אצל
החבות ומתגדל סם עשר שנים ומוציאו גברא ל דומי
ומניחושם ואבותיו לא יאשר פחד גם קוח לא יצע מהיסן
מוצאו כיון מעלים חמנו ומתחיל לילך בארץ דומי להשר
יהיה שמה הדוח ללכת הוא קולך פי כחות שלחנחם מתחברים
עמו ובדעתו אומר שהם מבני אדם ובשמעו דברי תורה
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות רץ פצבי ומתעטף ונשכודומו
ואין איש שם על לב לבוא לדבר ולהתלוצץ עמו פיקוס עני
נחשב בעינידם ולא יאכל בעבודתם ולא ישתה במשתדספי
מאכלו ומשקרו עליה אחר שטביא בעת מאכל בערב
ובבקר מדי יום ביום מבית פנסת זו לפנסת זו וממדרש זה
למדרש זה וושב ושותק ואין מי מכירו וכאשר יבוא שת
מאכל וממין לו מאכלו ע"י אחר והוא מיכל ואינו יודע פי
אומר שהוא מבני העיר וכאשר ידעה משפט העוקל על
אחד מבני עמו יקום ויצילו או ידרנג או יכד וכשמועחל
דומי יקחנו ל ביתו בגזירותו וישיהו שד צפח על מחנה
פי ידעה גבורתו ועתיד להיות אושבו שם עד לי שנה ומי
חולק עמו בבינתו כיווד לקיו עמו ולא יתגלה טעמו לא
לישדל ולא לפני משפחתו ולא ביו ולאמו ולכל אנשי דומי
וגם הוא לא ידע מה הוא לא יפנה ל נשים ולא יבוא עם שירים
וניגונים

וניגזעם וכל יחפץ בעיניו ומהחיים כי יחזיקו מעינים
 מקדשן דמה יועהים ומה יחזיקו לו ואשיח בן אהרן
 הוא מתגדל באת המדינה והכל עול תורה עליו והנהך
 בא לו בכל יום ואינו מתגדל עת עת וכל יום יבא העת
 הק ויני גולה את מזניהם לכל יחזיקו ולזה באתו כי הם
 הגולים והנה בשמעם שחזר יחזיקו את הקדש על המזון
 והזקה וכלל טרבות מפני עבדות שבישראל כעצמי יסוד
 מוסר לחו עד שיאמרו להם מן השמים די ואז בפיאם עלוהים
 מישראל קטנים מתנבאים על נביאים אחרים יעמדו ויקראו
 להם שמות קודים התגלות ובהתגלות נביאים מתנבאים על הגולים
 לו מתנבאים על גול שהזלו מתנבאים על גולה ובזאת העת
 אשר יעשה ה' ככל הזה מתחיל משיח בן יוסף לעשות מלחמות
 בגזירתו ומרעוט ארצות ומפיל ארמונות וכשייראו כוכבים
 גדולים באים מאזרח למערב הוא הקימן למשיח בן דוד עגשקהו
 הרוח היא רוח הקדש לעיון עיר הקדש ומניחתו תוך מעדת
 התכלה ועמוד נביא אחר ביד דמה לגדש את הערלים במחאה
 המלך מלך המה חוץ מפני דמה אינו מגדשם על שיבוא
 עתם ויבאשר יתגדלו כולם יתקדשו שמים בעמים וארץ בארץ
 חזקים ויקיפו את הר ציון אשר אהב ומלך המשחם עליו וחינו
 יתכסה הר ציון ג' חדשים בעננם ואחר ג' חדשים יתכסה מעט
 וייראו קבתי עקורים וכותל מטרבי מגביה האד ג' אמות
 ביסוד ואש מלהטת סביבות הר ציון וחברון לבנותי יבוא ג'וי
 ועדל וגם ישראל עד שיבוא הגול המרעיד מאלכות וכובש
 ארצות ועמו כל התגלות נקבצות ויראו האבות אותו עת
 התכלים ועקרה בעדות נמעה מאד נמעה אדם ועקרו כיצית
 השבת שהים שהן ד' בחוץ ושמים שהן ד' בכנים כיצד פעמים
 העט

וזה
 צות
 משיח
 נסוד
 גלה
 אצל
 ו
 כן
 השך
 חברים
 י
 ודואם
 עני
 ספי
 י
 שז
 עת
 פי
 ענ
 וכל
 נה
 ומי
 נה
 דומי
 וירם
 ס

העני חיוב ופטמים בעל הבית חייב ופטמים שמתים חייבים
ופטמים שניקים כטורין ופטמים אלה חייב וזה טעמו ולעמוד לבוא
אחרים לה בפני הקפות אסאתה יושב עם ספור זה יבשעם

ספר כי ענה בשות ארבה שמתים
ולא יתבררו ולזה בעד לא שודד
לא שנת מאנה לא חכם ולא צדק עניו
לעזוב מאנה או שמתים את דומה
שנקראת השקלה ועקרון היא נעקרת

חלה שנלבעת ואשמוי שכל אותה ולשן מתגרשים וההדף
הרץ הקדוש שליו החבין אותה בלמטה ועושי לה ארמונות
גדולות כאלו דוד פלוטר כאשר נעורים פ אשדוד נוטריאן של

לכן הם מתגרשים בחמה עקה עי כפיא אחר
שעתיך לקום ולבוא ולהתנבאת על מלך המשיח מעזה ושמעו
עתיך לילך בכל הארץ לאועד דקה סימן ונתתי להם בבי"רי
ובחומות יד ושם טוב אפנים ומבנות פ יד דומה לכן דוד שמתנינו
שני מלים כאחת והסימן תקעו בחדש יד ושם טוב דומה לכן יוסף
שופר כשישמעו קול שופר בהר ציון והם דמוקים לישוד ומלכות

אז מהגלה בן דוד והאותות המה נראים גם האבות עומדים
ברע גדול בחברון עד שנוכלים כל טירות ובתי עבודת הגוים
ויצאו בצדלה ואש תלהט את כל המקומות שלגוים בציון ובחברון
משא גא' הציין יבואו גולים לתוך ציון יד ושם טוב יד דומה על
הנביא ושם טוב מלך המשיח ושם טוב בגי' תקעו
נשאר מלה ששי והשופר שנתקע בעיון יוס דה' שלפניו אע"פ
ידוד ובאו לדין בני משה בעוף מתעופף ש' מי זה בעב' עוונתי
בכה מ' והבן' והנה תקעו לנביא ערב ב'קר לבול בתקע
לבאולה והמשכיל יבינו חסוד בלתי פלב בן יפנה הקנזי אשר
מלא את השם ידוד ובא לחברון להתחבר עם מחנות ארבע

שכינה

הגד

תנ

שכינה להקלל על בניו וכבר רמזתי סוד קנזי קן גול קן
 צפוד ולא תבדכי תחלה ממשמש בשנת ה'ת' ג' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
 וב'
 חדרים אדמנו גפלות. הפסל המושל עלך מושל לך
 חתי להמה לעתיד. ומה יחיה עם צדיק בלא אם משול
 תמשול לנו משול לשעבר תמשול לבוא לעתיד לבוא.
 כהמה בתה. כמהר לה חפיק ה' דא הוא תשעב (בני)
 בתה דא ברתיה דאברהם (מלכות) דבתה יקו לתידין
 יעדל למיפק לין אליה בתרין גולים משיחא דבד דוד
 ומשיחא דב' יוסף ד' הוא דא דגולים ד' אברהם ויוסף
 יצחק ודודי אחא וברתה חי בם כי בם חי ד' בשניה
 חיותינו ותחינה העמות הנכשות סנדות בעולסות חמות
 ישונו לקדמותן שתקלוט אותם ציון לפשיכלו הנשמות מן
 הגוף ורמוז ופא לעיון גול ולשבי כטע ד' גוף וחד
 ירושלם קולטת הנשמות וארץ ישראל
פ' ירושלם העליונה
שהיא מלכו' קולטת
הנפשות הענושות
 קולטת בני הגולה מהגלות כחפן שהם
 שואבת הברקל ואם היה דבר מברין
 אינה שואבת אותו כערי מקלט אינן
 קולטות לא בשגרה והבן כי לא נתראה לה לא מי שהוא
 מחנה אבל המתרחק רחוק הוא רחוק רחוק מי ימצא בן
 רחוק מרשעים ישועה ואע"פ שעדה עזובה מהדין מפל
 חקוס לא לגמרי נשארים נצחים בגולה עד שיתודו
 ויקבלו עונשם ואז הקב"ה שוכך עליהם רוח חן ותקונום
 וכלקטיס אחד אחד של' ואתם תלקטו לאחד אחד ולוקחין
 אותם האומות ובאים ומתדציס בהם וכן הוא אומר ושעם
 מאשפחה ואחד מעיר דמו שנתבאר מה שנשאר מאשפחה

ים
 לבוא
 שם
 עולו
 השל
 עקד
 קיימת
 דר
 אונות
 קין
 מעו
 רי
 כינו
 יוסף
 ים
 ים
 הכה
 על
 גו
 שם
 אונות
 ע
 שר
 בע

או מעיר כי עזר עזובה דא היא סטרה דשמלא דאתהפך
סומק לחיור ואסקלון לשממה דא ה' בכבוד דכות חקבל
מעיקרא מסטרה דשמלא תבת שממה מסטר צפונה וחכין
לה יהוה תרין חיורין עתיקין קרישין ועל דהוה יומא חתמה
אס ידיו חטא יכס כטעם כשנג יכינו אס יאדיו סתולע
כצמר יקין וכתוב ואת הצפוני מרחיק מעליכם וכת' כי אז
הכחך ל עמים שפה ברורה דא חלפת
דאיהי שכינה תבת שממה והיונו שפה
ברורה כענין שנ' בלה כחמה ועל דא
ואשרוד צהר יס יגר שוק דאינון ד
קליפות דעתיך קבה למעקר לפו בעין
טיהרא דמתקול דינא הא לא יכוו דינא
השתחאור הלבנה כחור חמה וקיה
לעת ערב יהיה חור אשרוד דיש לכל דאפיל לחו קבה
לתהומא רבא כדא יקרא ל השמים מעל דא אינון שרי
מעלה דעתיך קבה לאפיל לחו לירידה התחונה ואימת הכי
כד יתגלי עתיקה דעתיקין חין ומנהיר לכל דרגין בנה ירו
דיניה כדין אסתלקו כל הנהו קלפין בישיך אסרין דפרדל
דתפר לחו סמפורין ובגין דא נחתין כל אינון מאמן לתת
דכתי' יקרא ל השמים מעל דא אינון מאמן לדינא קדי לחו
זהדר ול הארץ לדין עמו להחמא ולטריד כל מנכין מאנני
חזמה למעבר נוקמין לישראל דא לעילא ודא לתתא קבה
מעדי לחו לעיל מדוכתיקו ומשיחא לתתא למעדא לחו
משאלטיקו דכתי' יקוד יי על צבא המרום במרום אדר
ועל מלכי האדמה באדמה למעקרא לחו מדוכתיקו והיכו
ועקרון תעקר ויהיב תוקפה וחילא לישראל בגין אורית דקבלו

כ שממה בגי' שכינה
וכן שפה בגי' שכינה
והיינו תבת שממה
והיינו שפה ברורה
וכי' ברה חמה דא
מלכות שהיה תולתה
חלומה עתיד להיותה
בדה חמה

כשני ועמך בה מעותקח וממילת טובה ופדין שכינתא בעיך
 דחמי עליוקו ומנח לך מהדוד קול דאתמר קול ברמה נשמע
 אמרה אשא עיני ל הדרים דחינוק צדיקים יצחק ויעקב וינינו
 דקאמר ליה קפה לעמד לבוא אברהם אברהם בחיר יצחק
 הא שכינתא בעיך דחמי על בען דעווחין מעיקר ובעיך להקדיש
 בנך לתריותו מבנותה אמר ליה אברהם לקפה זכור דחמיר
 ה' וקדיש מעולם הוא וקדאמדיה לך מוטב שיסתעבדו בע
 כח דחמיר לך ירו פני גידנס וצביכנה לרו ודכי אנון קאמרי
 אס לך דחמיר פנים וכמי העור פנים מעלו שלעלה לא מכרם
 אברהם לך דחמיר בדם האלפיות ואין עור לא אברהם דכתיב
 וימח את הערערה ואני לא אמינא דישתעבדו בקו לא חד
 יומא דתגוס כתנע שומאך כל היום דזה וקעמא פשו לקו טובא
 איה פריק אמר ליה בעך לא מעלו ועומו ומדומין קלעו פ
 כמקדמא דנא בשועה באנזה בעעקא אמר א שכינתא תיב אברהם
 ואנא מקדמא ליה אמר א מדיק דעלמא וקא תריסק דבדבין
 דאפיקת מניה בגין ההיא ברכתא דבריכת ליה עבדי בגדידתין
 מה דניחא לרו מי בחמונת מי בגופא הא בכל מיני ואמקאמדת
 עיך הוא דשועה אחמי וחי משמול ממלכות ישמעל דגדלי
 לקו ואתן למצוה אחמיקו ולא מביין להו זהכי קאמר נביחיה
 עליהו ילי בער מקדוך עקון להש מוסרך למו דמעיקר לון עקא
 בדר עקא נחך גרונס ודו להו בלחישתא קמר שועה ולא עעק אפ
 ישועתוכו בעת עדה אמר לה מוסר הוא להס דאנא קמיל א
 תגדייהו בעלמא דין ובעלמא דאתי אתא לקמיה דיצחק אמר
 ליה יצחק יצחק יחידא דעלמא הא שכינתא בעיך דחמי להקדמא
 בען לתריותו מבנותה אמר ליה מדיה דעלמא דכר דבר
 לעבדיך זכור הזהו דבר פשעקדתי על גבי המדבא ומשטי

את

דמיה
 יקבול
 וחמין
 ותאמר
 לנע
 יחז
 זכונה
 פונה
 איה
 דה
 אה
 חלטה
 יומה
 יג
 רי
 הכי
 ירו
 דלח
 יתח
 ילח
 ומלכי
 ובה
 לכו
 יצד
 ימכו
 יקבולו

את דוארי וכל בעיטתה באבא בגן למעבד דעווקר ומוקודא דיק
דכקרת לן זכרין אמרת לי מאה את בעי וכל בעיטתה באבא
דכקרת על בני בגלותה דהא עבד דעין לקדמין ואחריהם אין
מבא עבד כל מה דאת בעי ודאת נחמתו בעיטתה באבא דעבד
ודאת דתורה וכל מה דאת דמגנת עליון לך חייבי בגלות בגן
כך כיו אמרתך חיתע ופמה עקן על עקן את עליון וליך חית
משבח עליהו וכל עור לא חנה אחיבה לא גלגלית עיניהו והיא
לכולהו אתרין דבדרו להו וליה את משבח אתרין דעבד לן
עבדי תובתה ולא עבדי דדקתא לעטו ומפניו בן עבדי
עטיקו אמרה שפיטתה ליעקב יעב ואנה מקדדא לא דעבד לך
מדיה דעלמא דא חכמת חיעה פמה ולבין נשאלתין דעבד דעבד
ומפדתה ישראל בידיהו והא עבדי ברו כל מה דעבד לן אתרין
וחסין ומנהון נטלן לעבדין ומנהון מנהון קלן בחרמין וכל דקרת
ובל דוחק עבדין להו ואת אמרת מאה לא עבדי תובתה ואת
להו דיתבע להבי ובגין דקרתא לא עבדין דא ולכותא נטלן חנייהו
מחונת בכל עידן ובפל ירחא ובפל שבועא והא עבדי סלמא דאכרי
למעבד עבדי דכרי קאמר עליהו גפיסד ין להינו בעלנו חדונים דוקר
מעג דאת להינו ולא משבחין דעלנו חדונים סמין עבדי דעווקר
וחין לע לא שמיך לבד בך נזכיר שמיך דכורנא קט נסין ואתין
דעבדית להבתין כד חכמת להו מגלותה דמזרים ובגד חין דחין
בך דאת עבדי לן וכל מה דאת עבד עמן ככדת כתגדלת ונתרווחת
דפני יספת לגבי ין יספת לגבי ככדת ועתיד את לרחק לכל מלכו
ושלכנו מאדעא ותתיב מלכותא לן להחזיבול דקרת כל קדו חרץ
אתא לתתיה דיעקב אמר ליה קבה לעקב ועקב שליחא הא
שפינתה בעיח רחמי להדרה שפטין לתרדויהו ומגלותה חין
מדיה דעלמא דכרתי משפטיך טולס שהתה חכמת עליהו סור

וחודר

וחזר את מחמתך ופולח ועל בן חני מהנחם שאלה מנחמו
 ועל בן חיה נחמות שאלת ע"ו הנביא נחמו נחמו עמי ה
 במה שנים חני נחמתין ולא כיוחמותם זכור משכניך שעשית
 עמי בצאתי מבית אבי והייתי ביום הכלבי חרב וקרח בלילה
 וחני שומר את חקיך וזכור אותה לילה שנגלית עליון בעצ
 וגאתם ואמרת צהם זה ליל שמורים הוא לבס שהו שמירות א'
 למצרים ואחת לעתיך לבוא ובן כהבת ע"ו נביאך שומר מה
 מגילה שומר מה מליל אמר שומר אתה בקר וגם לילה אותה
 לילה השומר ובא לעתיך לבוא וגאת היא העומדת לבני יו'
 ואתנחם מה חני חזרתי בשלום בתורת בגופי ובממוני חף
 בני יחזרו מנגלותם בשלום כפלי כפלים שאני סימן לבני בצרו
 וכך אמרת לי אתה סימן לבניך בגלות לבלות מצרים מג'
 לבלות בכל יו' לבלות הער הגדול קמ"ג והסכת עוד עליהם
 ואם איך אתה עושה בשבילם עשה למען שמך ולמען קדושתך
 ולמען תורתך למען שכינת למען ג' קדושות והן סימן קשר'
 שמתקדושו את שמך למען תורה שבעבורה קדושה שכינה תורה
 בראת העולם אה' לו הקבה בניך אינן עושין חף קשתי בהרבי
 שלום זה עם זה ואין נוהגין אחוה זה עם זה בעטן לו ישראל...

וחני אמרתי מי שרודף שלום בעולם כאו עושה אותו השלום שג'
 וחקת במעוני ינשה שלום לי שלום יעשה לי כלו' וקרב המלכות
 לבינה בהלדת החכמה והמשכנתה א' המלכות חז' יעלה אותה
 לבינה שבהלדת לי שלום יעשה לי " תוב אה' שלום לדוד שלום
 דיוסף שלום דדידך אם יעבירו שנת חנם שבעבורה גר'
 ויחזיקו בשלום חני מודם עליהם פורת שלום בסוכת שלום ויבאו
 לארצם בשלום שנת ויהי בשלום ואם לא יחזיקו בשלום יקבלו עוד
 צרות כנגד תכלת ח"י שנגשים לו מהם כמשא כבד עליהם
 מעשה אבותיהם בידיהם מצות אנשים מלומדה ועולה קשה

מעשה

בגי' יפ'
 ועם יח'
 הרז'
 תבז'

וחזר את מחמתך וסולח ועל כן אני מהנחס שאתה מגחמוס
 ועל כן ליה נחמות שאמרת ע"ו הנביא נחמו נחמו עמי הו
 במה שנים אני נחמתין ולא נחמתם זכור משפטיו שנישית
 עמי בצאתי מבית אבי והייתי ביום הכלני חרב וקרח גלילה
 ואני שומר את חקיך וזכור אותה לילה שנגלית עליהן במצ
 וגאתם ואמרת צהם זה ליל שמורים הוא לכם שהי שמורות א'
 למצרים ואחת לעתיך לבוא וכן כתבת ע"י נביאך שומר מה
 גלילה שומר מה מליל אמר שומר אתה בקר וגם לילה אותה
 לילה השומר ובא לעתיך לבוא וגאת היא העומדת לבני יו'
 ואתנחס מה אני חזרתי בשלום בתורת בגופי ובתמוני חף
 בני יחזרו ונגלותם בשלום כפלי כפלים שאני סימן לבני בצרו
 וכך אמרת לי אתה סימן לבניך בגלות לבלות מצרים מנ'
 לבלות בכל יו' לבלות המר הגדול קמנ' והמסת עוד עליהם
 ואם איז אתה עושה בשבילם עשה למען שמך ולמען קדושתך
 ולמען תורהך למען שכינת למען ג' קדושה והן סימן קשר
 שמתקיישין את שמך למען תורה שבעבורה קדושה שכינה תורה
 בראת העולם אמ' לו הקב"ה בניך אינן עושין חת קשתי כהרדי
 בשלום זה עם זה ואין נוהגין אחוה זה עם זה בענין לו ישראל ..
 ואני אמרתי מי שרודף שלום בעולם כאן עושה אותו השלום שנ'
 יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי כלו וקרב התלכות
 לבינה בהארת החכמה והמשכחה א' התלכות אז יעלה אותה
 לבינה שבהארת לי שלום יעשה לי " תוב אמ' שלום דדוד שלום
 דיוסף שלום דדיודך אם יעבירו שנאת חנם שבעבורה גרין
 ויחזיקו בשלום אני פודם עליהם פודת שלום בסוכת שלום ויבאו
 לארצם בשלום שנת ויהי בשלום ואם לא יחזיקו בשלום יקבלו עוד
 צרות כנגד תכלת חי' שנגשים או מהם במשה כבד עליהם
 מעשה אבותיהם בידיהם מצות אנשים מלומדה ועולה קשה
 מעשה

בגי' יט
 ועם יח
 הלי
 תבנ'

מעמטה ועלך זכרם בגמלים אי בגמלים וכפס רחוק ועלך זכרם
יקבלו עור הדין זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם
עול ומפור שפתיים זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם זכרם
הצרות שבאים כפיהם בפת שהצדיק מצטער בפת שהצדיק
אחזה זה עם זה ועושים שלום זה עם זה ובעשירי שנים זה עם
לזה זה יי' קיונו כל שהקדושים ימנו מן ימנו גדולות שג' זה
שמו אשר יקראו יי' צדקתו אשר שכינה לפני הקב"ה מריה
דעלמה הא ודאי לא אתקיים עלמה לא בשלום ישראל היו עבדי
שלמה דא בדיא ועלכותא בכל יומא גזלי בהו ומצדקה
לכביהו אפי' לבתיהו לית שלמה והשתא כיון דתקפו עליהו
שגאון הא שלמה ביניהו דמוזני בהדי הדדי ובגין יהבו שלום
לשלום ולית אתהיב להו ההוא שלום והא את אחיותה להו
לעפרא דבת' ו' לעפר מעות תשפתני ובגין דא הב להו שלמה
וההוא טובו עיית בדיא שלום שלום לרחוק ולקרוב למאן דעבדי
ולמאן דלא עבדי ונביאה קאמר יי' תשפות שלום לנו כי לעפר
מעות שכתנו וכל מעשינו פעלה לנו כנגדם לקחנו מידך
כפלים בכל חטאתינו לבן יי' תשפות שלום לנו כי כל מעשינו
פעלה לנו " אמ' הקב"ה עלי לשלם להם שלום כפלים מיד
בא דוד ואמר לפני הקב"ה מריה דעלמה ידענא דאת יהיב
להו שלם וטובו על טובו אבל בתורתא מעך לא יחמוק אומני
עלמה בההוא טובו דאת יהיב לישראל דלא תשלט בהו ההוא
סודא בעינא בושא דבגיגיה שליט עינא בושא באבהתהון
וטרידו להו מעדעא ואחרוב בי מקדשא בגין עינא בושא וכדין
לא יחמוק אומני עלמה ונביאה קא מעכריז ואמר יי' דענא ודך
בל יחזיון דלא יחמוק בההוא טובו ובל יראו גאות יי' מעיד קפץ
מלך המשיח ובה זאת יחזו ויבושן קנאתך שאת נוקם מהם
על עמך גם אש תלהט ותצור עליהם שלא יצאו ממושבותם

מחל עמך יחלחל על עמך ויחלחל עליהם ויחלחל עליהם
ויקח על היין ויבשנו ויבשנו על היין ותאכלם ולא
תאכלם כל המנוח שהיה לכם ועל היין כל יקותי
היין ויבשנו ויבשנו על היין ותאכלם ולא תאכלם
לא יהיה לכם כל יקותי היין ועל היין ותאכלם ולא תאכלם
באוביכם ויהי להם יקותי היין ותאכלם ולא תאכלם
והאבד כל אשר לא תאכלם ויהי לכם עמך ותאכלם ולא תאכלם
וי' לכם מזה תהאן ויהי אפק ויהי לכם עמך ותאכלם ולא תאכלם
וי' לאי חתה ארומתך חתה ארומתגוי ויהי עשתה ביקמות
באוביו ונקמות דם עבדך לבן חתה אודה שמך כי עשות
מה שהבטחת וגזרת על האומות תחת אשכול הכפר וכן
דני חבי אמר ידבר עמים תחתנו ובלאמיס תחת רגלבו
ידבר כמו לפניו יוכך דבר ויצא רשף לרגליו שעתיד חתה
לעשות לעמך ישראל פלאו פלאות בעצה היעוצה מרחוק
לאברהם בין הבתרים המונה אומן נאמץ חתה לשלם שכר
מני שהאמין בקי והאמין בוי' וחשבת אותה לו צדק לצדקותו
ולצדקות דורותיו ושחין נבאין לא בשביל צדקה ואמונה שג'
תשורי מרחש אמונה צדקה דבתי' אשרי שומרי משפט
עושי צדקה בכל עת ובתי' וצדקה תהיה לנו כי נשתור
לעשות ולכן כי שמעת מעניר היא עירם חזיר מעניר רומני
רבתה שמתה לגל ארמונותיה ללאת וקפוד כי היית מעונז
לכל מעונז בישראל האביונים בצד להם על כן יכבדוך עמים
עזים אשר הטיוזו עליהם עלינו וגם חירפנו עכשיו קרירת
עדיציס קריות גויס מלכבי אדם ושמענל וירחוק כי תלוח יד
וי' מלנקהם בקמת דם עבדיו חן ונשר השור לוי' בארץ
פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים בטוח בו עדי
עד לא יופיף להגלותכם כי הצפוני חתך מעליכם כי ביה
וי

י' צור עולמים אורח לצדיק מנשרים לפני ציון הקדושים
ושפט בצדק ימים וסרץ רחמים מפיל בית קדמנו ברכות טוב
גוא ראשון שהיה המצב הראשון שאלו ידיו רב לנא עמוות האלו
בשלוש מלך ראשון גם כן קבל ברכה מצד עני נתן הנביות
והקדמותי את גרעך והכינותי את כסא ממלכתך על ישראל
לעולם כי הוא צמח ביו' ובחסד עליון כל ימותו ועד עתה יומין
ותים ולקדמותי הקדמותי והקדמותי ונגשאו ונמצאת ידיו
על כל אויביו בכל מצבה שיש לו להביא הוא מביא עליהם ומה
ועשה העמים ליום פקידה כי קפוד על ארמנותם מקוננת
לפקוד עליהם כעל כל אשר עשו בעמנו כן ישולם לחיקם כי
פקד י' את עמו ופדה אותם ולבוש א ציון ברנה והאע סופקין
כפ על כפ וחורקין בשניהם ואומרים מדוע נצבנו מנו עתים
ולא ידענו מתי גוא י' את עמו לכך נקום ונדיע בתול רנה
ותודה על המנוס של ישראל שיעלה לחוג את חג י' וכך דודאן
כל העמים תקעו כפ שנת תקעו שישאר משלך ששי בהקבץ
ישראל לארצם הריעו ליו' בתול רנה תרועה ורנה בחי דרגא
קוימיו רל' בדיון מעדת יצחק ומעדת דוד זו דיון קשה וזו דיון רפה
לבן אמת ביו' להמתית אותם ולהמשיך עליהן רחמים מרחמי'
הפשוטים האין סופ' עליון נורה זו התבארת שגם היא נתמלאת
רחמים כי רחמים מעוגים היא לתחו הדיון שבה ולתחו הרחמי'
שבמלכות והחליפו זו נתנה חלקה לזו וזו נתנה חלקה לזו ולמה
כדי לפרוע מה אומות שחשבו שהמלכות להם היא ושלטון בבן
המלך וענו אותו לבן ביו' עליון נורה ומלך גדול על כל אלהם
מעלה את ישראל מעמולה למעלה שצ' ונתנד י' אהיך עליון
בסוד התה' ישראל סבא' ומלך גדול מדת החסד שבה מקבץ
ישראל וברחמים גדולים הקבץ' הקבצם לא כתי' אלא הקבצך
למעטונותה תחלה ומנהדרה איהי לברה והיונו על כל הארץ

ארץ עלמה ארץ תתאהר ליפון ישראל כי תהיו אתם לי ארץ חנין
 והדר עלה להם בתרופה יצאם צדק אומת לך לאומה צדק סוף
 ועקב כך שהדין מתגבר על האומות את' אף שחן של בני אדם
 באומות שושנה חין ויצאה לה מפתח קוצים שסביבותיה לבך
 גם הוא נסתלק ולהגביר הרחמים מהשופר (פי' צופה) העליון
 שיוצא הקול ממנו (פי' בינה) והל' יי' בקול שופר (פי' תפארת)
 ולכן קסרה ה' מדרות עליונות בה' תחתונות והסוד זמרו זמרו
 בצרי תרו על יפון ובעז יחדא חינון (פי' בנאמור מלכות בינה)
 זמרו זמרו זמרו ג' בפתח הקו והצדיק והל' אחרונה משביל
 לאם הבנים ואלז מלך על גוים מכלל המשיח ולמה מלך משום
 ד' אהים ישב על כסא קדש ונקרא מלך המשיח אהים עש' ושפט
 בצדק עליהם דיין אהים כאן רומז על קצת הדין שבבונה שגאידו
 לסוד המלכות כדי לסלק הצפוני הצפון בצפון ויפון פי' שריס
 לישראל תושיה מעגן להולכי הים לכך נלויבי עממים חבונות תושיה
 נאספו אדום וישמעאל שעתידין לחזור והדבר מבואר חפזי תגן
 בצדקים ונדבות בעש' ושתחוו לו כל המלכים והוא אלו ישראל
 מעגן להם מעיין הרע שכל תשלוט בהם שנתעלית השכינה
 והוארה בהוארתה ג' עליונות מאיז סוף עי' התבארת והחסוד
 והוא שאת' כול אהים מרגי ארץ מאד נעלה ובעילוי האם הבני'
 מתעלים ומתרווממים ומנין שמתעלה למעלה לעתיד לבוא
 שב' ורחבה ונסבה למעלה למעלה לכך שיר מזמור גדול יי'
 ומהלל מאד המלכות מתרווממת מצד חפז' כו' הסוד מלא
 ברכת יי' אחר שנהככה רומי וחברותיה עיר אהינו נתרווממה
 מעג' עליונות הר' קדשו' לכך ופה כופ' משושה יצא שבחיה
 בעולם זלענין אוילה שמחכים פתי וכן ופה את רעיותי כתרצה
 שנתרצה לך ואת נהרצות לנו יפה בחילוף אה' בש' צום ובג'
 קלו וכופ' בגי' קלו משוש בג' מדרות שעתיד קול העליון שהוא

פי' שריס
 חבונות תושיה
 בינה תגן
 חפזי תגן
 אלו ישראל

בבית יוסף בקלכות גם קול העולות אשר יעשה וישלם ביום
גדול וישלם כבוד ויהיה שם ה' חסד ורחמים ואלה השב
את ר' יוסף ואלה יאמרו כל ה' חסד ורחמים ואלה השב
הבית וישלם כבוד ויהיה שם ה' חסד ורחמים ואלה השב
גורם וישלם כבוד ויהיה שם ה' חסד ורחמים ואלה השב
לשמות בציה של ה' ויהיה שם ה' חסד ורחמים ואלה השב
כי הנה המלכים נוסדו הא גורע למלך ויהיה שם ה' חסד ורחמים
קריב בהדיה כי הנה המלכים נוסדו ויהיה שם ה' חסד ורחמים
שם מלך שם ה' עיר יי' צב דאת כילו ונתתה ונצח והנוד ויסודי עיר
א' הונן דא חסד וגבורה יד קדשו דא עבמח סתומה אבה ויהיה
ועל דא כסגו ארמנותיה מליקו בהו להבא רל לעלות למלכות
בנצחיים ונרועות עולם עדי החכמה והבינה ולקשר ולקרב חסד
כל' והבן בקשור המדות במוזמור זה שמעדר על ביאת הגוש
וקבוץ ישראל וענין גוב ואבדנו כי ישראל סגולה גדולה בעולם
כשכל הפועל למעלה ופג' ישראל שכל הפועל ופג' א' שצם חנבל
שעתידין להיות במעלתם והמשבילים ויהיו דא אינון צדוקי כזה
הדקיע דלעיל דא הוכל מטטרון דאיהו שכל הפועל ומצדיו הרבים
דא אינון ישראל ככוכבים שצם חנבל פג' א' אומתי כשהקבה ברר
אותם ברית חדשה וכפש חדש בלב חדש בעבור האחה שנתחוו
זכו לכפש חדשה בגאולה אחרונה בגאולה ראשונה מה בגאולה ראשונה
כשחנו בלב א' וסלקו המחלוקת ונהגו אחיה ואהבה זה עם זה
בלב א' שג' ויחן שם ישראל כגד ההר זכו ונתנו להם עדי העליון
ונתנה להם תורה וכן בגאולה אחרונה כשתקלקל שנת חגם
מביניהם יזכו ללב חדש בלב א' חז לב חדש אתן ורוח חדש א' אתן
בקרבכם כשתהיו ברית חדשה לפני ואז ואמרו בגוים הגדול יי'
לעשות עם אה כיר' א' אהים וי' דבר ויקרא ארץ כשבא לברות
העולם לא ברחו אה בשתי מדות שג' ביום עשות יי' אהים ארץ

ושמיט

ושמעו את דבר ה' ואל תעשו ככח עמכם לברואות
 ישראל אשר יצא מן מצרים ואל תעשו ככח עמכם
 חר מזכרה וחר מחייב ואל תעשו ככח עמכם
 המעבדים חר הכר עמכם ואל תעשו ככח עמכם
 בדיחיהם אלהים ואל תעשו ככח עמכם
 דואקמונה כי מהיו חרם כי אלהים ואל תעשו ככח עמכם
 לליוואי וחר כי ישראל ואל תעשו ככח עמכם
 עמם בית ישראל ואל תעשו ככח עמכם
 להו להכל לשם ואל תעשו ככח עמכם
 האלה ויחיו והבא הוא לעתיד האומר לצפון תלכי ולתימן א תכלאי
 הביאי בניך והבא כתי' ומזרח שמש עד מבואו בגין קילוסא דמרי
 עלמא דמציון כלכלא דכלא אלהים הופיע חטא שהופעה רחמים הבא
 דיבא מטא למעבד נוקמין מחומי עלמא ובגלד אמר יבוא אלהים
 ואל יחרש מלמעבד לן אהין ומנופתין ולברקמא מחייבין דמחרפי לן
 ומגרפי בגדופיהו לכנס' דישראל א יחרש חש לפניו תאכל לפני מי
 אה לפני אותו גוא מלכא משיחא דעתיד למעבד בעלמ' א נוקמין
 באשא בחרבא בבכנא בגכות א' אבהן דאתרמיון הבא ובגיניהון
 אהא דקמו גו מערתא בהדי הדדי ואתקיפו ברחמין ואית יאו משיח'
 בגין גזירתא דגזרין אע עליוהו הכו אינון גזרין דמניית משיחא
 חפ בלא זמניה למתגר עליוהו דאע כלמא דנייה ליה היך במתא
 דעבדי לישראל ובגין האי אשא דמשלח בהו מסע' דיצחק יעקב ומגין
 על בעיהו ברנח סערה דכ' ומביבין נסערה מאד יקרא א השמים
 מעדי אינון מענון דאינון מענון עליהו והדר מעדי לשולטניהו
 מתתא ואעג בתר הכי קרי לשמיהו וארעה ואה' להו לא ברית לבו
 אה בגין ההוא יומא איהו ואית יאו לי בגין דיכלי דבגיניהון ארבוך
 קימין דקבילו ברית הורה בההוא קורבנא וכרתי ברית על גרמיהו
 לא תקטלא ולא לאחלא שמי ובגין לאהבנישו להו מעד' סטרי עלמא

ולא יתעכבון דהא עדן דאיילתה צנהמה על בעהא ויגידו שמנים
צדקס דהא כל עובדין רשימין בההוא היכלא דאקרו שמנים ועוד
כיון דאתכנסו השתא אוכח להו בדין כמלכה דסרח עליה בדיה
וטרידיה וכוו היכליה עז דקביל תשא אהודר ליה זכאי אוכח ליה
הכי והכי חפ הכה ישראל דעיל קבה למובח להו ברחימו והיונו
דקאת' שמעה עמי ואיברת עז ושם דרך "על אחר אהים פחד
ילוד הפחרת מני ידבר לך בינה דבר לחכמה ויקרא ארץ דאביק
ואנהיר ליהזם חכמה ושמיה דאק' ארץ כמה דאוקמוה גתעטפ הקב
בטליהו וברם העולם הקבה בינה בכאן טליהו זו חכמה ממזרח
חכה ובינה שמיה נקראת מזרח ועד כלכלא דכולא מבוא
אל תלכות ועד הא תלכות בכולהו דרגין וברין מציון עיר
דוד מכלכל דא יסוד דהא קה האתצעני יקרא א השמים בינה לתת
לחברה להו ולתקפס להו ולארתה להו מצדכתה דלעילא והיונו מעט
מאס ולמאן כולי האי לארץ להאי ארץ בגין למעבד נוקמין ושם
דרך אראגו ביטע אהים הוא הרועה הנחמן אשר עתיד לפקו' את עמו
ולכניו מעשתלמים מבשרים בין ע"י שדין וליכין בין ע"י חלומות נוראי'
בנפול תרדמה על אנשי' בין ע"י מלאכים קדושים וכמה נבואים נבנים
חדשים גם ישנים וליהו המבשר הנורא לאנשים ידועים נקבו שמות
תחלה ולבסוף לכלל ישראל סגולה לימי גאולה שנת ה'שס"ד והיא שנת
ושם דרך עם האותיות באותיות נוראות שגשאר מלך השמי ושנת בתקע
לגאולה והיא שנת והקשיבה בקול תחנונות' ושנת ח' לחרבן בית השמע'
היא קמסא חז' יאמרו בגוים לכו ונעלה א' הר' ו' א' בית אהי ועקב ולא בית
אהי השמע' הר' ילוד' ה' פעמ' ד' הר' א' והוא הר' ו' פעמ' ה' הר' א' ונ'
ו' פעמ' ה' הר' ל' בין כולם נמצא ח' א' ופ' כי נשא להם פנים בעבור שיושרו
דרך למלך לכין נושא להם פנים ובשנת ג' נחרבת בין בתחלה וסוף וסוף
סוף למעצב בנינוותי למנצח על שושני' ישראל שמשולין בשושנה מה שושנ'
בו' עלין חפ ישראל אחוזין בו' קצוות וס' רבוא מלש וזה צדית להם בגאולה
העתידה לקבץ אותן מגש קצוות העולם ובאים
על ידו

עניני ד' רועים מד' כופות והצדיק מדלג מנוח לכוף קולו יודי
 דוכן ובכל נוח התגלה ה' חדשים ונקטר ד' חדשים ד' שט"ו
 מלחיה משנת בק"ט ואז התגלה כעס כעס משיח בן דוד אצל
 משיח בן יוסף מרעיד את הממלכות ועוקה מלכיות בשנת ג' ב' ו'
 וגילו זה שמתגלה לשרידים הרועים בל' ג' ב' ו' ידועים וק"ץ זה
 למינים רועה קולו הקול האדום בל' ג' ב' ו' הופיעה בפני
 הבינה נובג מד' יוסף יושב מלחמה בפניה כד' ז' ב' ד' ו' עולם
 יושב תפחה המרובים יסן וכו' קול קול עז מצוד המלכות למי
 ל' ג' ב' ו' יושב מלחמה קדים ורועיו ואלו קסיו מלכט בעמון ומנע
 עורר את הדיון ויצא ג' מאנו מלכים שעתידין לקום עם המלך
 המשיח האחר שמו' ד' פסול שרוסק את האומות וגם לשרא אשר
 לא עבר עליהם עולם ואוקרה וקשע חביגד שהגדד משתותיהן
 ובית עבודתם של האומות העולם והג' חבי עזר בעדתן שטעלה
 והד' חבי גדור שאודר כל כד' שפרצו האומות ומכעט עולם
 ג' ב' ו' קדש שאין ישראל עולין עז שתהיה הארץ בנויה ומכוננת
 ג' ב' ו' יונתיה ועריה ומג' ב' ו' ופרדסיה ושדותיה וד' מלכיה לו
 יוצאים ול' רועים עם בנה בגבלה והוא המשיח האחרים זאליו
 האים בבקר ובערב מיכל השם הגדול וליהו ל' משיח בן דוד
 ומעמים כלל ה"ב שהם הרועים והמלכים והמשיח פעמים יודרו
 לבדן ואין מיטדם מטילים חימה ופחד ורעור על המלכי אדמה
 וגויה ופעמים בעם כבד' ובד' חלקה עז אשר יתנו להם דעות
 ד' ל' שהרועים הנשאים והם מתפשטים במדועד מועדים למועד
 דקה שקרא בג' י' ק' (הת' הת' הת' הת') וליהו טס בעולם ב' ב'
 שיקות לבשר לעיון ופני ישראל וכל דקה אחר שנחברת ארץ אדום
 בכלל ארץ גוהים חמש שנים ובכלל החמש שנים האמה ויעלום
 ג' כופות ועושים מה שעושים ה' חדשים וטמן לארץ אדום ועושין

ר"ל מהתפארת שכבר המשיך להקדור מעד הקוד ובהתארת שתי הן
 שכן מהירות ליקוד יבוא הגול והוא גול הטוב משיח מן דוד שמה
 החכמה נחצן באמצעות החיד והתפארת ובין להם צבאות הטיבנו
 האר פניך האצני המורה בוסוד והשועה קרובד מניד נחלבו שתועיה
 גם היא כוחה והוא הגול דבא מצד הפניד וכוחד בזמנע קבוצה
 וליקוד יבא משיח בן אפרים מצד המלכות שמועיה כעולנה וכוחה
 אמנם משה רבינו על מצד הכתר פחותה והתורה והבינה הוציאה
 התפארת כוחה אבל עזרה מצד ליקוד באמצעות המלכות בפר
 היכל מטראן ובין כן לו מניד כי משה העלמנו ולין מוס' לך הרי
 מלין והחכמה מאין תמעה והעלמנו משיח תקי' במוק' ד' והעלמות
 דוד הלמן בולד לא סוסקר טב אהיד שהוא בחכמה ואסתדירו עם
 ד' הרי כח' מה מלך והבין והעלמות משיח בן אפרים תקי' ד' משיח
 אפרים תע' במוק' יא סוסקר חידו' השם הארון שלבת בתו של אפרים
 והוא זה ופ' שרמוד בשבעה ד' היוכל הגדול שהיא הבינה האם ילענ
 אסתדרכס פחותה רי' א שרמוד ל הבינה והבין ואם תמנה אוקס' במע
 גדול ותדרכס אמין עוד גדול בגוליס לו והאר פניך ונושעו נגד
 גלוגינו קו אורג' פעמים שהגיע לנו מצד ג' מדות לו כחד קוד מלכו
 מכל אמת ג' מודעניות מהראשונה דשאר והטלסון והעבדוק והענין
 היסודין ועננות והשכלות וההג' החרב והחידון והרעב והייבון
 ותשקמו בדמעות שלש' שלש שלש אשגלש ט' הם כנגד ט' מדות
 המבדילות בינינו לבין ארינו וכבר דפרוס דל' ואמר גפון ומעדים
 תסיע כסעה לא נחמר לה תסיע שהקישו מלכים והקידום ונעקרו
 ומלכותם ביצירתם ומערים וכן נעתיך לבוץ עתיך לגרם גוים מ'
 ומלכותם ולעקור אותם והדפיר בגאולת מערים מה שהדפיר
 על שטלה חזיר מועד מדומי וקרקס אותה ונלוים טמו כ' צומה
 ולשון המשולים בדומה הקדמה והוא שאמר וקיד שדי ירענה לבן
 לשלם לו כפלס' ואמר עליו ועל בן אמת לך הוא עשו שיעצו ממנו

פ' מהצד
 משה
 מהדאשונה
 יצחק

אלו וחדרינוק הרשעים ששפחו דם פלגו ופדרו אותנו לך
 ככלות דודק עם כל אומה ולשון גם בל אהרן ישמעל ורגדיו
 עד מאד להתחכם עלנו ועלנו אמר עלבן אדם אחת לך חקה
 ידו במלכותו ששלטו גם קמה במקום קדשך ומקום קדשך וקחו
 בן אדם גדול בעתים ופרהם אבינו ולזה נקוב ממך ואל
 תגדום לנו ליהיות נקובים ממך תחיינו מן הגלוב ושנזכיר
 נבלתך וטובותיך שאתה עושה עלנו משע שטנים לו
 אדום וישמעל ובשמך נקרא כי עשית עמנו נקמות שעתיד
 אתה לעלמדיסאש תלול בארץ אדום לפני החלק המשיח שנת
 ישלחו איים רבים בנפול אימה על המלכים גדולים גרמל ומוסק
 ופרדק עין עתידין לזרים מבגרת ננך יאבדו מאשימה את
 נשמה ולפנותה אדום ומישל דבת רבני עמי
 על גוי ועל מלכה ושנת וישמעל בן משה
 מן דוד לארצות ארץ עבי זיגבה כותל מערב
 וקוז הקימן נרגוב שאין לו תקומה ובן האמר
 במד ואימה בבוץ בן דוד ידועטמה עד פלות
 מלכי אדמה בחוק יי ין אשר עם בן אכרים
 רמה שנת ישראל נושע ביו תשועת עולמים
 והגליות מתכנסות באמה בארבה להתבוסס
 ולהתעלץ ולהקלם בידידות הארבה אחר שמעל
 השמה לשמה שנת וילודר לז יחל איש מישראל על החמה
 הטמה והקבוץ הגדול שנת תהיי נפש עגוניה ובשמך נקרא
 יי ארץ צבאות השיבנו פקוד תבואת ומלכות להשיג ולתקיר
 בפנים חדשים אור מאור הפנים להיות דטנים ורעננים מקדש
 קדשים כי יקדתינו משם וכן דוד אמר יקודתו בהרדו קדש

תבד

תכט
תכח

אחר

אחר שכתבנו צו הדרי עד והגבעות שחו מלבים ופילגשים ה
 המוזים בהדי ובעוד קד יתעלו וירוממו למורי יי ויקבוש
 מקדש עלי לדים גבוהים ויתקיים ונבדו בעכס ובנותכם כי
 ין אהב שער ציון שנפתחו השערים והיהו מחודתיה מה
 הים העליונה שערם החמישים מכל משכנות יעקב וצ
 לשער ציון אהב ומשכנות יעקב אינו אהב לה אהב ין
 אותם שם ביום מכל משכנותם ומניח את ביהם ושומע
 תורה מציון למתן מתחית מלן ורדין עתקין פי קדש ל
 לבנה מקדש מוצני ומשפט למלכות שהיא עיר לדים
 שתהיה קבולה מניחך שהיא לדים באתה נאע לונאח דגבורה
 שבבית המואב וצאתה וקמולה שדך לן בה עדי
 עד סלה לכן הדי להדיך גלות מצרים הדבור דהם שהיא שום
 שגמורים כלם שייבם ביציאת ישראל מצרים אחר כך
 לטתך צא עתידין להימנות נשים ואנשים ואפילו עוברין
 שבמעו אימן ומנין זה בהתעוררות מעורה שמעוררם עי
 מתעוררים מעוררין את עצמן ונתן הקב"ה בלבם לומר נישל
 שימנו עצמן ולא יעלה להם מנין במנינם ביחס ע"י איש נאמן
 שנוח מאשונה ציד נאמן וטתיד להיות בשערים כודע שמת
 כיון ליהו עמו והמנין השע הוא האמת במנינו עליו
 אנשים ידועים בעין עי נאמן שנגלה ליהם ליהו פנים בפנים
 וגלה להם דרשות ואגדות וקודות נסתרים אשר לא נשמעו
 והתד אגדות שלא בתפשו במאמר ליהו לל לאנשים גדול
 הידועים שצוד הוקם למכות את ישראל בכלל וים מקובלים
 בכל עיר צעיר שוקטים ונחיס מרוגד וחמק מלפיות ומובנים
 לדועים הידועים אתם לקבצם אחר שבעה שבועים שבעה

פ הכתר
 ל שער
 נתיב הוד
 ציון
 מלכות
 מכה
 דבינה

שבעה

שבעה במספר וזהו הדין שמיים שחמש באמין השני הזה
שהוא האמת והוא הראשון תרבה משלה רוח צפוי כל מלך ושד
להדיז בצוויים ובהחזות לחמד שלום שלום לו שדל אשר לא
יתנו עוז חנה בלו והלך בדי חוס הם מלמי המלך ועבדי המלך
והנה המנן אחר שלטת זה המלך ששפיר להם גע גדוד יהיו
השלוחים מונים וקבלים המלך להלום ולתת ולשלט ולקטש
תלמט וקדפד חפז וקדשנות שישלח להם בני חולמין
והחומר אשר שלטת שדל גזרה והחומר הזה לא עשה
דבר בישדל ולי עדין לא יעשה עולה ביד המלך אשר יטה
דריס עמהם וכל מה שרוצים עלי ישראל שום ענין ועומדים
ומפידין חתנו חינו מגיע להם שום נתיב גם כל מלך אשר חולה
לישדל כבוד ולא החמיסם ולא גזלם ולא עינו אותם חובה
להיות לו חלק במלכות אשר הוא בה וארצו להיתקן וחרות
ואם להפך להפך והנה המנן הזה לכל עיר ועיר שבכלנו ונמ
בחדש אחד ובשנה אחת מקופה עולם ועד קופו במקודי המטכ
ואת ע' הנופות הראויות לתת לה מבית המלך כלומר בגזירת
מלך מלבי אלכיסבה לתת לירושלם הנופות להיותם תחת
ממשלתה וכן הוא הומר ישתחוו לו כל אלהים והמנן הב' כקבוץ
פלנוף ונוף למקום אחד מהנופות ע"י נביא וחודה ולמא נמנן
הגלויות להודיע פיהם ככוכבים המוציא במספר עצום וכולם
שם אחד להם ישראל שחם ונותן כוכב נכסם תחת כל א' מישראל
ה' מאומות העולם חלק למדה הדין שהיה מקטרגט על שנתנו
ישדל מנן ראשון ועוד באו עכשיו להימנות לכך הוא נותן לה
חלקה החת כל א' חמש של נתתי ככרך מצרים כוש וקפח
תחתך וכלם ה' מבוצרים במחמור זה דרב ובבל ולשאר אצור
וכוש כיה' אומות אלו הן העיקר וליהם נלוים כל אומות דרב
היא מצרים בכל פרסיים פלשתים הערבים קבטין והם

חומה

אומה דעה מחזרית ומוקדריס בעולם ושולטים בכל מקום חסר
הם שם כמון שקוראין להם יוסף הכהן קרין וקוריהו אחי
לכרובי וקוש גומלין ושאלים וכל אומה העורבבת בהם והיא
מלקות ישמעאל קידוע אלהי הארץ שטנו וגרם לנו אריות
הגלות האר ומאס כל קוש אר משנה בעודו אה הם
משועז מעורבים מכל אומה ומסמאיהם כוש זה משנה בכל
מעשיו אה הם יעדום כלסונות ונעם שבריס דברים הנבס
לחזק מלכותם ודעה סודותיהם דברי עשן כולו ואין מקבלן שכר
לח על תורתם על עבודתם כי החוסם האר ושמוכס וס
המשתק שם שמים עם דבר אחר נקרא מן העולם והם שזכרם הנער
הגדול הים פאל כל שם ערבי למע תנה ולאש ערתי לאעתנה
הם אלי כי נואחו ארץ אימבאלומן והיא ארץ שבה ויקל להם לקויהו
ומנהם לסאכנוק בלמד לעבאלין ומנהם כי בלמד לאנדלק ומנהם
בבלמד עמון בנוחתי למגרב ולאש ערתי הו מלת אהם לבחם
גמחורקם ומדאבהם ד' וקד לגד מיהם אחר אחפאלת במהל ד'
קשור לבד ויס מונקא אהמים לג' ד' קלמות ואין מקבלן שכר לא
עליומי תעניתם ובעבודו חיור הקץ חסד לאומים חטאתי והמטן
הג' ע' ל' הדועים שיוצאין עמקם והם ל' שרו המלך ראשית ומטין
זה לכל ישראל שמתקבצין למדבר העמים ושם בודר אותם ש'
והבהתי אותם למדבר העמים ונשכטתי אתם שם ביד חזקה ואחר
שהוא בודר אותם מונה אותם ומפיג חמתו באומה העולם כמש'
דוד העה ידבר עמים תחתינו ונאומים תחת רגלנו ובכחן אמר יי
יספור בכתב עמים ל' כשבה לבא לאתישראל המשוקעים ביניהם
הוה מונה אותן כדי ליקח ספרם מאומה העולם שנה תחזור מדת
הדיון ויקטוב לכך מפיג חמתו בהם ויאש בון סלו נולדו בירושלם
כמש' ונציון יאמר איש ואיש יולדה כלומ' כל איש הוא בעבורה
וחלקה וכלן עתה נולד בעיון והוא יכוננה ל' מדת ה' והתמדת
יכונן למלכות והוא תכונן את ירושלם שלמה ויאחכ נכנסת
כל גולה מונק שנה עד שמוגעת לסביבות לשון הים הגדול
שלא צרים אחר שעברו במדבר מען ומדבר העמים ששך חדשים

בשמן

הדה
וועד
למ
המלך
יהיו
קאש
ולכות
תה
יטה
זונה
דורות
נבא
אשכנ
הת
ות
וץ
עו
לם
ל
נא
הה
וה
ב
ס

בשאר המור במזבזר מעון וששה חדשים בפשמים במדבר העמים
ובוקעו להם לל נחלים וכלסין כל גולה לבנה דרך ים הנבקע ל
של והדולל נחלים והדריך בנעלים ומעון שבמדבר עתידין להתעור
של ועל מבוטי מים ונהלים ומעון שהן גליות עופות כח של אשר
ישאר מאשור ומצרים ומכתרוס ומכוש ומעילס ומשנער
ומחמג לנזכות לו נכנסין לארץ עניים אין להם כוחספנות לבנה הם
ונשירה ובניהם ובנותיהם חוף מישרל אשר היו ברומי וגויים כסנת
וקצב אתם וצאנם ובקדם עמהם והם שנקראו בפסוק חתומייהם
ולמה לו נכנסין עניים ולו נכנסין עשירים שכבר לקחו בזה
דמי וחברותיה וחממים הם בסבלת הרפפת המהצבות מחצב
שלקבו ומחצב שלכסן ופסלפסות יקרה ומעולה ומקבלן עליהם
עול תורה ומצותיה וגודרין עצמן מהגויס מהדמא מאעונית
ואברתם לכן נכנסין בכבודם ואעפ שהכל הם בצבור אחיהם
במים לו לאכן ולעלוד לא שהם מיוחסים מיקדי ידועתם ויחסת
עמהם אבל שבעאר החרצות נתערבו בגויס בחברת
ובגיעוניהם וגירוש אחר גירוש כש זכר מימי המשמעלו אשר
שלטו עליהם הישמעלים לכן נכנסין עניים שבשעה שהם
באים וחוגים על קציבות הנהרים ה' שהן קציבות יהושלם ש
ירמון וירדן וקדמיון ופוגא ומען לנהרים לו שהן קציבות א
של ועל נהרות יסונעיה הם מעתין פקותם ויורדין וטובלן ה
ונשירה בניהם ובנותיהם ולבשין חלוקים לבנים חדשים ונכנס
לבדם עניים כי כל שיש עמהם מעתין שם ונכנסין בערבוביה
כל א' איש ואשתו ובנותיו והזכרים לשמחה ושמחת עולם
ראשם מעתין חצותיהם ופולכן וחותרה שעה נזרק עליהם
פיה של וזרקמי עליהם מים טהורים וטהרתם אמנם לרוב
האב יודע בבנו ולא הבן באביו ולא אח באחיו ואותה ש
ושמן עצבים ערב ראש השנה ויום ד' נתקע בשופר הגדול
ודוח קערה נושאה חת האובדים והנדיחים אשר עדנו איתם

ולא

א שבו רס יי עזבם והדיח אותם עוד א' א' יוקנה עולם ויבד
כו זמין לך עיר שאין בה הנשים ידועים נקובי שמות בהעשים
עים במדבר העמים במתכזרים ואותו יוס אחר שקיים
גשם וישעיהו הכהן ויצא כנרן חצו ויולי להים בטופר יתקע
ה בפעולות תימן כל גיח ינשא וכל הדר וגבעה יטפלו ולאמר
סודים צאו אשר הפרס עונם וידכאו במהערך מעט יוס אהרן
יהם יחיו ויבן עליהם מתעופפים ובאים ויש מהם נשאים על כתף
ו מהם על צבים ופרדים ובכרדות ויש מהם בדרוח מערה באים
לה כעב תעופינה מרת מי פלחה מעופפתם ואשר המה באים
יחקה אשר לוקטו א"ח של ואהם תלקטו לאחד אחד ואפשר יוס
כל עיר א' א' שנים באומה אחת או משפחה דל בעיר ישראל
אחר א' א' ב' משפחה מהרשעו או במדבר העמים שם ישר
עלם ונפשו כל דינו או ישאר בעיר שפולנה גוים ובארץ אחת
כבון אחת ידעו שאין שם שרר דרים קצב חקצום ואביהם
וזה יהיה חזותו יוס דה ולכן שאר בני ישראל יהיו נעצט ערוך שלה
ד עווישית קרובו וליהו בא לנשים ומשיב כל אחד יתן
קרובו ומתן פמטיות מגלה כל אחת מטהונית אשר קיו חימי
חיים ומחלק מתן בגדל לכל כדו שידיו הכל בשמחת כלב כל אהרן
כל לכני יוס גדול ונודה הוא יוס הכפורים ושרים כחוללים בכל
אשך וחמה ושדים כאחד בחלק אחד ולעבדו שכסא' בלב
א' נעגבי יי לבדו ביום פשוט יתיה ה' אחד ושמו אחד ונעגב
י' גוי שפך שיהיו הכל מדברים בלשון קדש ומי הם אדום
ויש מעל שעתידין לחזור עשו בעבור רבקה אשר הרתה בן אחיו
ש' ויש מעל מהגד מעל שהיא שפחה ככר ישנה בחיק איו
ש' לכן כלם דה מזה ינקו ויושפעו ישראל באור השכינה ועשו
באשר ישראל וישמעל באור עשו אעפ ששב דה ראשו במערה
יד וקה גופו נקבר תוך המדבר דה מרבקה שרה וגבידה
וסחה מבורה וקנויה לאחיה ומען שזה מדה נשפעת
ו גוים לחורך וגו' ועליך יצק יי וכבודו עלך יהיה
ל' יי עוז נעמו יתקן יי בדרך אמת עמו
בשלים אהרן ופירי תושלבע"

העמים
ל...
התעור
ז...
ל...
נה הם
כסנת
דיהים
בצת
חב
ללים
עולית
הם
יחוק
==
אשר
זהם
ש
א'
ה'
כס
יחוק
ע
ע

03170